

บรรณานุกรม

หนังสือ

- คมกริช วัฒนเสถียร. กฎหมายที่ดิน. กรุงเทพมหานคร : ศรีเมืองการพิมพ์, 2524.
- ทองใบ แต่งน้อย. แผนที่-ภูมิศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2522.
- ชานินทร์ กรัยวิเชียร และวิชา มหาคุณ. การตีความกฎหมาย. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- บรรจง ศ. นาคประภา. วิถายุทธที่ดิน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : นิติบรรณาการ, 2530.
- บุญเสริม ฤทธาภิรมย์. สิงคโปร์เมืองเนรมิต. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อนงศิลป์การพิมพ์, 2522.
- บัญญัติ สุชีวะ. กฎหมายลักษณะทรัพย์. กรุงเทพมหานคร : กรุงสยามการพิมพ์, 2528.
- ประยูร กาญจนกุล. คำบรรยายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ผดุงศักดิ์ นรมิตผดุงการ. กฎหมายที่ดิน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2517.

พัฒน์ เนียมกฤษร. กฎหมายที่ดิน. ธนบุรี : นิติบรรณาการ, 2513.

ภาสกร ชุณหอุไร. คำอธิบายประมวลกฎหมายที่ดิน. กรุงเทพมหานคร :
นิติบรรณาการ, 2529.

ร.แลงกาต์. ประวัติศาสตร์กฎหมายไทย. คำสอนชั้นปริญญาโท. พระนคร :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2491.

เรืองยศ แสนักดี. กฎหมายที่ดิน. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ป. สัมพันธ์พาณิชย์, 2526.

วิชา มหาคุณ. การใช้เหตุผลในทางกฎหมาย. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

วิชาการ, กอง, ผู้รวบรวม. พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497,
ประมวลกฎหมายที่ดินและคำแปลเป็นภาษาอังกฤษพร้อมด้วยกฎหมายและ
คำพิพากษาฎีกาย่อ. กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการ กรมที่ดิน, 2512.

ศิริ เกวลินสฤษดิ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายที่ดิน พร้อมกฎกระทรวงและระเบียบ
ของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ. ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :
บริษัททบทนาการพิมพ์ จำกัด, 2531.

ศรีราชบุตร, หลวง. คำบรรยายประมวลกฎหมายที่ดิน. ธนบุรี : นิติบรรณาการ,
2514.

สมจิตร ทองประดับ. คำอธิบายประมวลกฎหมายที่ดิน ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2526.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ, 2526.

สมบูรณ์ ปดิษฐพร, ผู้รวบรวม. กฎหมายที่ดินพร้อมด้วยแนวคำพิพากษาศาลฎีกา. พระนคร :

โอเดียนสโตร์, 2511.

สมมุข มงคลชาติ. กฎหมายที่ดิน. พระนคร : โรงพิมพ์นิยมวิทยา, 2503.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย, สาขาวิชานิติศาสตร์. กฎหมายว่าด้วยทรัพย์สิน

หน่วยที่ 7-10. 15,000 เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2526.

____. สาขาวิชานิติศาสตร์. กฎหมายสิ่งแวดล้อม หน่วยที่ 1-7. 5,000

เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย

ธรรมมาธิราช, 2528.

____. สาขาวิชานิติศาสตร์. กฎหมายสิ่งแวดล้อม หน่วยที่ 8-15. 5,000

เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย

ธรรมมาธิราช, 2528.

____. สาขาวิชานิติศาสตร์. หลักกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการไทย.

1,500 เล่ม. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,

2530.

เสนีย์ ปราโมช, มรว. อธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายลักษณะ

ทรัพย์สิน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรสาส์น, 2520.

อมร จันทรสุมบูรณ์. คำบรรยายกฎหมายปกครอง. 25,000 เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 9.
กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป.สัมพันธ์พาณิชย์, 2527.

วารสาร

ที่ดิน, กรม, กองนโยบายและแผน. "พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ประมวลกฎหมายที่ดิน กฎกระทรวง และระเบียบคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ. วารสารที่ดิน. 33(3), 1-166, 2530.

เสาวลักษณ์ จุลพงษ์พร, ผู้รวบรวม. "การถมที่ในทะเล." วารสารกฎหมายปกครอง. 3, 763-810, 2527.

วิทยานิพนธ์

จุฑามาศ นิสารัตน์. "ที่ราชพัสดุ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

เรณี ศิลปวุฒิ. "การวิเคราะห์กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเป็นพิษจากการพัฒนาอุตสาหกรรมหลัก : ศึกษากรณีโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

สมศักดิ์ ชวัณแก้ว. "ปัญหาทางกฎหมายและการบริหารเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

อรทัย อุโฆษิตกุล. "ที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

เอกสารอื่น ๆ

กระทรวงมหาดไทย, สำนักผังเมือง. "เอกสารประกอบผังเมืองรวมชุมชนเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี."

การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย. "คลังสำรองน้ำมันจังหวัดภูเก็ต." กองแผนงาน และงบบประมาณฝ่ายแผนการตลาด, 2533.

คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. "บันทึกกรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1 เรื่องทบทวนปัญหาการรับโอนทรัพย์สินตามโครงการก่อสร้างท่าเทียบเรือท่องเที่ยว และพัฒนาปรับปรุงชายฝั่งทะเลพัทยาใต้ของเมืองพัทยา." 9 ตุลาคม 2528.

_____. "บันทึกเรื่อง ทหาหรือปัญหาข้อกฎหมาย มาตรา 117 แห่งพระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 (กรณีเมืองพัทยาขอทำ สิ่งล่วงล้ำลำน้ำ)." 17 พฤษภาคม 2527.

_____. "หนังสือที่ นร. 0501/776." 17 พฤษภาคม 2527.

คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. "หนังสือที่ นร. 0501/1709. 9 ตุลาคม
2528.

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, สำนักงาน, กองวิเคราะห์ผลกระทบ
สิ่งแวดล้อม. "แนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ
สิ่งแวดล้อมของโครงการถมที่ในทะเล."

____. "ระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย ฉบับที่ 1."

ศิริ เกวลินสฤษดิ์. "คำบรรยายวิชากฎหมายที่ดิน." คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2520. (อัดสำเนา)

Books

Baram, Michael S. Environmental Law and Siting of Facilities.
Mass : Ballinger Pub. Co., 1976.

Beger, Custis J. Land Ownership and Use. 3 rd. Boston: Little
Brown and Co., 1983.

J. de Jong. Landreclamation. Netherlands : n.p, n.d.

Ministry of Transport and Public Works. The IJsselmeer
Polders Development Authority. Lelystad : BDU, n.d.

R.H.A. van Dvin and G. de Kaste. The Pocket Guide to the
Zuyder Zee Project. Amsterdam : Caspire Almere br,
n.d.

Robert Kratovil and Raymond J. Werner. Real Estate Law.
Englewood Cliffe. New Jersey, Prentice-Hall inc,
1979.

S.G. Riddall. Introduction to Land Law. London
Butterworths, 1974.

Articles

Siri Keivalinsrit. "Land Administration in Thailand"

Chulalongkorn Law Review. Volume III (1984) :

10-32.

ภาคผนวก

CHAPTER 270

FORESHORES ACT

An Act to provide for reclamations and to validate and facilitate leases or grants of foreshores and submerged lands.

[11th October 1872]

1. This Act may be cited as the Foreshores Act.

Short title.

2. In this Act -

Interpretation.

"lands" includes messuages, lands, tenements and hereditaments of any tenure;

"port" means any port or place declared to be a port under the Port of Singapore Authority Act, and includes all such navigable rivers and channels leading thereto as are declared to be part thereof;

Cap. 173

"works" means any of the works and things mentioned in paragraphs (a) to (e) of section 4.

3. -(1) No person shall erect or build any sea wall or river wall, or construct any revetment along the bank or any port, river or channel, or erect any permanent building or structure within fifty feet of the foreshore or of any such bank, except in accordance with plans and specifications approved by the Director of Public Works.

Restriction on
construction of
sea and river walls
and buildings on
banks of any port,
river or channel.
Am. 2 of 1964.

(2) The decision of the Director of Public Works as to the plans and specifications with a statement of his requirements shall be delivered within one month from the date of the deposit of the plans and specifications, and if no intimation of disapproval is given by the Director of Public Works within that time it shall be assumed that the plans and specifications have been approved.

(3) For the purposes of this Act the Director of Public Works or any officer authorized thereto by him in writing may enter upon and inspect any buildings or premises to which the plans and specifications relate.

(4) Any person who acts in ^{Penalty.} contravention of this section shall be liable to a fine not exceeding four thousand dollars.

(5) Any building or construction built or erected in contravention of this section may be removed by order of the Minister, and the cost of its removal shall be recoverable as a Government debt from the person building or erecting it.

(6) This section shall not apply to any property held by the Port of Singapore Authority.

4. The Government may, subject to the approval of Parliament-

(a) construct quays, wharves, jetties or other public works along or out from the foreshore of Singapore or in the sea-bed adjacent thereto;

(b) dredge the sea-bed;

(c) reclaim any part of the foreshore or sea-bed of Singapore;

(d) erect buildings upon any areas of land reclaimed from the sea; and

Authority for the Government to construct public works and reclaim the foreshore or sea-bed and to lease it.

(e) alienate, lease or otherwise dispose of any part of any reclaimed area:

Provided that where the area of foreshore or sea-bed to be reclaimed does not exceed ten acres, or, if the whole of the area is within port limits, five acres, the approval of Parliament shall not be required and the Minister may authorize any owner or occupier of land adjoining that area of foreshore or sea-bed to carry out such reclamation.

Am. S 33/56.

2 of 1964.

5. -(1) The President may, by proclamation published in the Gazette, declare any lands formed by the reclamation of any part of the foreshore of Singapore, or any areas of land reclaimed from the sea to be State land, and thereupon that land shall immediately vest in the State freed and discharged from all public and private rights which may have existed or been claimed over such foreshore or the sea-bed before the same were so reclaimed.

Declaration

regarding

reclaimed lands.

Am. S (N.S.)

178/59.

Sp. S 47/63.

(2) All land declared to be State land under this section shall be subject to the State Lands Act.

Am. Sp. S 47/63.

Cap. 285.

6. Except as provided by this Act, no person shall be entitled to claim, and no action or proceeding shall be brought, against the Government to recover any compensation in respect of any lands or of any interest therein which have been injuriously affected by the execution of the works.

Except as provided, no action to be brought in respect of any damages.

7. -(1) There shall, subject to the provisions of subsection (2) of this section, be no right to compensation in respect of any lands or of any interest therein which may be injuriously affected whether on account of loss of sea frontage or for any other reason by the execution of the works.

No right to compensation.

Subs. 2 of 1964.

(2) Any person, whose property has been damaged by the execution of the works, may appeal to the Minister, whose decision thereon shall be final.

(3) The Minister may, in his discretion, in the case of an appeal, after inquiry by an officer appointed by him for the purpose-

(a) authorize the payment of such sum as he may determine; or

(b) direct the execution by the appropriate authority of such repairs as are necessary in the circumstances.

8. Where any lease or grant was, before 25th January 1901, made by the Governor of any land being part of the foreshore or sea-bed within the territorial waters of Singapore, and before that date the land had been reclaimed or wharves, docks, landing stages or other works or buildings had been erected thereon, the lease or grant shall be deemed to be a valid conveyance and to have conveyed the foreshore or sea-bed, thereby expressed to be demised or granted, free and discharged from all public rights which had existed or been claimed over that foreshore or sea-bed before the making of the grant or lease.

Validation of
former grants.
Am. S (N.S.)
170/50.

9. - (1) The President may make such leases of the fore shore and sea-bed in Singapore or in any tidal river or channel therein as are declared by the President not to create a substantial infringement of public rights.

Power to let
foreshore and sea-
bed in future.

Am. S (N.S.)

178/50.

S (N.S.) 170/50.

Am. S 223/50.

(2) The term for which any such lease is granted shall not exceed one hundred years except in special cases.

(3) Before any such declaration is made by the President the substance of any such lease with a sufficient description of the property intended to be demised shall be published in the Gazette, together with a notice requiring all persons having objections to the granting of such a lease to send in their objections in writing to the Minister before the expiration of three weeks from the date of such publication in the Gazette, and all such objections shall be considered by the President.

Preliminary

procedure.

Subs. 2 of 1964.

(4) Every such lease shall specify the purposes for which the land is required and shall be deemed to convey to the lessee the foreshore

Effect of leases

under this Act.

Covenants and

provisions to be

or sea-bed, expressed to be thereby demised, free and discharged from all public rights and privileges which have existed or may be claimed in or over that foreshore and sea-bed so far as is necessary for carrying out those purposes and shall contain-

contained
therein.
Am. S (N.S.)
178/50.

(a) a proviso that in the event of the lessees, their executors, administrators and assigns or successors, as the case may be, failing at any time during the continuance of the term of the lease to use the demised land for the purposes so specified, then a Collector of Land Revenue or any officer authorized by him in writing may on behalf of the State re-enter on that land, foreshore or sea-bed, or on any portion thereof in the name of the whole and thereupon the same shall be forfeited to and vest in the State;

(b) such covenants and provisos as are approved in each case by the President with regard to the construction and use of any works to be made and done upon the said land and

as to the time within which such works shall be commenced and completed; and

(c) a reservation to the State of all mines and minerals under the demised lands and such covenants as to the working of those mines and minerals as the President in each case approves.

Saving of
rights of the
State.

[14

10. -(1) It shall be lawful to grant licences for the temporary occupation for any period not exceeding one year of the foreshore and sea-bed in Singapore or in any tidal river or channel therein.

Power to grant
temporary
occupation licences
of foreshore and
sea-bed.

(2) The power to grant such licences shall be exercisable by the Commissioner of Lands or by a Collector of Land Revenue deputed by him in that behalf, and all such licences shall be in all respects subject, with the necessary verbal variations, to the rules applicable from time to time to licences granted under the provisions of the State Lands Act for the temporary occupation of State land:

Cap. 285

Provided that no licence granted under this section shall be

renewed if it is made to appear to the Minister that the licence creates a substantial infringement of public rights.

[15

11.-(1) The President may rent or farm, either in one or several lots by public sale or by public tender with such limitations and restrictions as to the charges to be made by the renter or farmer, as to the President seems fit, the use of the beaches and banks of the sea.

President may
farm right of
using beaches, etc.
Am. S (N.S.)
170/50.

(2) Rents agreed to be paid under this section shall be recoverable as Government debts.

(3) If the right of using the beaches and banks of the sea is granted by the President to farm either for the whole of Singapore or for particular parts or places in Singapore, the farmer shall be entitled to recover payment from the tenant or person using the rights granted to the farmer in a suit by the farmer against that tenant or person for money payable by the defendant to the farmer for the use of the farmer's

How farmer may
recover rents.
Am. S (N.S.)
170/50.

rights, describing the extent of the same as agreed on between the parties.

(4) No such farmer shall recover a larger sum than that specially agreed on between him and the tenant nor a larger sum than that permitted in the grant by the President to be charged by the farmer.

Am. S (N.S.)

170/50.

[16

12. Nothing in this Act shall be deemed to be in derogation of any of the powers or rights of the Government in respect of the foreshore or territorial waters in Singapore, nor shall anything in this Act be deemed to affect any right or claim as between lessees and their sub-lessees or tenants between themselves.

Saving as to

foreshore rights.

[17

REPUBLIC ACT NO. 1899

AN ACT TO AUTHORIZE THE RECLAMATION OF FORESHORE LANDS
BY CHARTERED CITIES AND MUNICIPALITIES.

Be it enacted by the Senate and House of Representatives of the Philippines in Congress assembled:

SECTION 1. Authority is hereby granted to all municipalities and chartered cities to undertake and carry out at their own expense the reclamation by dredging, filling, or other means, of any foreshore lands bordering them, and to establish, provide, construct, maintain and repair proper and adequate docking and harbor facilities as such municipalities and chartered cities may determine in consultation with the Secretary of Finance and the Secretary of Public Works and Communications.

SEC. 2. Any and all lands reclaimed, as herein provided, shall be the property of the respective municipalities of chartered cities: Provided, however, That the new foreshore along the reclaimed areas shall continue to be the property of the National Government.

SEC. 3. For the purpose of this reclamation, and of the construction maintenance and repair of such wharves, piers, docking and other harbor facilities as *Authority to con-* may be provided in accordance with *tract indebted-* section one hereof, the municipalities *ness and issue* and chartered cities are hereby *bonds* authorized to contract indebtedness with any person, association, corporation, or lending institution. Upon proper application, a municipality or chartered city may, for the same purpose, likewise issue bonds in such amounts and under such terms and conditions as may be fixed by the Secretary of Finance. Such bonds shall be guaranteed by the Government of the Philippines and their issue, servicing and liquidation shall be undertaken by the Central Bank of the Philippines.

SEC. 4. All lands reclaimed as herein provided, except such as may be necessary for wharves, piers and embankments, roads, parks and other public *Sale or lease,* improvements, may be sold or leased *proceeds there* under such rules and regulations as *from* the municipality or chartered city may prescribe. All proceeds derived from such sale or lease, and all berthing and other fees and such other earnings as the municipality or chartered city shall derive from the use of the port facilities and improvements contemplated under this Act, shall be credited to a special fund which shall accrue in the first instance

to the sinking, fund hereafter provided. Any balance thereof in excess of periodic sinking fund hereafter provided. Any balance thereof in excess of periodic sinking fund requirements shall be available for other permanent public improvements of the municipality or chartered city.

SEC. 5. Upon application by a municipality or chartered city to issue bonds, the Secretary of Finance shall determine the borrowing and paying capacity of the applicant, the amount of the issue that may be authorized, and, in consultation *Borrowing and* with the Monetary Board of the Central *paying capacity* Bank of the Philippines, the form, rate of interest, and redemption of said bonds. In the redemption of these bonds the Secretary of Finance may apply the lottery principle by which bonds, drawn by lot, may be redeemed before maturity.

SEC. 6. All loans contracted, and bonds issued, under this Act shall be payable, both as to the principal and interests, in Philippine *Currency* currency or in the currency in which *pavable* the principal has been originally received, which fact shall be acknowledged on the face of the note or certificate accomplished therefor, free from any tax or other public impost arising from currency conversion, any existing law to the contrary notwithstanding.

SEC. 7. Bonds issued under this Act shall be exempt from taxation, which fact shall be stated on the face of the certificates which shall be issued in accordance with this Act.

SEC. 8. Should the receipts accruing under section four be insufficient to service adequately bonds issued under this Act, the sinking fund deficiency shall be made good by the general funds of the municipality or chartered city in such *Sinking fund* manner that the annual contribution shall *deficiency* be sufficient to redeem at maturity the bonds issued under this Act. The sinking fund shall be under the custody of the Central Bank of the Philippines which shall invest the same in such manner as the Monetary Board shall approve.

SEC. 9. The provisions of existing law to the contrary notwithstanding, municipalities and chartered cities are hereby authorized and empowered to execute by administration any reclamation work or any construction authorized in *Approval by* section one hereof: Provided, That all *Director of* such works shall be prosecuted on the basis *public works* of plans and specifications approved by the Director of Public Works: And provided, further, That the District or City Engineer concerned shall certify every statement of accomplished work that the same is in accordance with the approved plans and specifications.

SEC. 10. This Act shall take effect upon its approval.

Approved, June 22, 1957.

กฎหมาย 6 ฉบับเกี่ยวกับที่ดินของรัฐ ฉบับปี 2529*
ภายใต้การดูแลของทบวงอาณาเขต ประเทศญี่ปุ่น

คำสั่งใช้กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันภัยพิบัติเนื่องจากที่ดินที่มีความลาดชัน (ระเบียบย่อย)
กฎหมายเกี่ยวกับการถมผิวน้ำที่เป็นสาธารณสมบัติ
ระเบียบย่อย

(วันที่ใช้บังคับ)

พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันใช้บังคับกฎหมาย (วันที่ 1 สิงหาคม 2512)

ระเบียบย่อย (วันที่ 20 สิงหาคม 2512 เซอิ 225)

พระราชกฤษฎีกา (คำสั่งของรัฐบาล) นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศย่อยเป็นทางการ

ระเบียบย่อย (วันที่ 30 มิถุนายน 2513 เซอิ 209)

(กำหนดเวลาใช้บังคับ)

มาตรา 1 คำสั่งรัฐบาลนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศอย่างเป็นทางการ

ระเบียบย่อย (วันที่ 9 ตุลาคม 2513 เซอิ 300)

คำสั่งรัฐบาลนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ใช้บังคับกฎหมายที่แก้ไขส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วย
กิจการแก๊ส (วันที่ 12 ตุลาคม 2513)

ระเบียบย่อย (วันที่ 30 สิงหาคม 2514 เซอิ 279)

(กำหนดเวลาใช้บังคับ)

คำสั่งรัฐบาลนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันใช้บังคับกฎหมายที่แก้ไขส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วย

การขุดหิน (ฉบับที่ 106 ของกฎหมายปี 2514) (วันที่ 1 กันยายน 2514)

ระเบียบย่อย (วันที่ 5 กรกฎาคม 2521 เซอิ 282)

(กำหนดเวลาใช้บังคับ)

มาตรา 1 คำสั่งรัฐบาลนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศอย่างเป็นทางการ

กฎหมายว่าด้วยการถมผิวน้ำที่เป็นสาธารณะ

(ไทโซ 10.4.9 โซ 57)

* ต้นฉบับเป็นภาษาญี่ปุ่น

แก้ไข โศ 24 โศ 196, โศ 29 โศ 120, โศ 34 โศ 148,
 โศ 35 โศ 14, โศ 37 โศ 140, โศ 38 โศ 134,
 โศ 39 โศ 145, โศ 40 โศ 138, โศ 41 โศ 110,
 โศ 44 โศ 38, โศ 48 โศ 84, โศ 50 โศ 67
 โศ 54 โศ 5

(นิยาม ฯลฯ)

มาตรา 1 สิ่งที่เรียกว่าพื้นน้ำสาธารณะคือแม่น้ำ ทะเล ทะเลสาบ หนองน้ำ ฯลฯ
 ซึ่งเป็นกระแสน้ำไหลหรือพื้นน้ำที่อุทิศเพื่อสาธารณะประโยชน์ เป็น
 กรรมสิทธิ์ของรัฐบาล การถมที่คือการถมพื้นน้ำสาธารณะ

- (2) การเหือดแห้งของผิวน้ำสาธารณะถือว่าเป็นการถมตามกฎหมายฉบับนี้
- (3) กฎหมายนี้เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบที่ดิน กฎหมายว่าด้วย
 การจัดระเบียบเขตพัฒนาเมืองใหญ่และอาณาบริเวณที่อยู่ใกล้กับปริมณฑลของ
 เมืองหลวง กฎหมายว่าด้วยการพัฒนาเมืองและที่อยู่อาศัยใหม่ กฎหมายว่า
 ด้วยการจัดระเบียบและพัฒนาอาณาเขตกินกินและปริมณฑล กฎหมายว่าด้วย
 แหล่งสถานประกอบการค้าปลีก กฎหมายว่าด้วยการพัฒนาตัวเมือง
 กฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบพื้นฐานของเมืองใหม่ หรือมาตรการพิเศษ
 สำหรับการส่งเสริมการจัดให้มีแหล่งที่พักอาศัยในบริเวณเมืองใหญ่
 (ข้อความไม่ชัดเจน)

(ใบอนุญาตให้ถมที่)

มาตรา 2 ผู้ที่ต้องการจะถมที่ ต้องขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

- (2) ผู้ที่ต้องการได้รับใบอนุญาตตามข้อก่อนจะต้องเขียนรายละเอียดตามซ้ายมือ
 ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดตามสถานที่ ๆ กำหนดในคำสั่ง
1. ชื่อ ฉายา ที่อยู่ และถ้าเป็นนิติบุคคล ชื่อและที่อยู่ของผู้ที่เป็นผู้แทน
 2. อาณาบริเวณที่ถมที่และอาณาบริเวณที่ก่อสร้างทำการถมที่
 3. วัตถุประสงค์ที่จะนำไปใช้ของที่ดินที่ถมแล้ว

4. สรุปย่อเกี่ยวกับการออกแบบ
 5. ระยะเวลาที่ต้องใช้ในการก่อสร้างและถมที่
- (3) หนังสือคำขอตามข้อก่อน จะต้องแนบแบบวาดตามซ้ายมือตามที่กำหนดในคำสั่ง
1. รูปที่แสดงอาณาเขตที่จะก่อสร้างที่เกี่ยวกับการถมที่และอาณาเขตการถมที่
 2. รูปที่แสดงรายละเอียดโดยย่อของการออกแบบ
 3. เอกสารเกี่ยวกับแผนการเงิน
 4. เอกสารที่จะระบุราคาที่กำหนดและวิธีการการจัดการ ในกรณีที่ถมที่เพื่อวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อการใช้ของผู้อื่น หรือเพื่อโอนให้แก่ผู้อื่นซึ่งที่ดินที่ถม (ยกเว้นที่ดินเพื่อสาธารณประโยชน์หรือที่ดินที่อุทิศเพื่อสาธารณประโยชน์)
 5. รูปหรือเอกสารอื่นที่กำหนดโดยคำสั่ง

(การประกาศการยื่นคำขออนุญาต และการขอรับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าฝ่ายปกครองท้องถิ่น)

มาตรา 3 เมื่อมีการยื่นคำขออนุญาตทำการถมที่ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำการประกาศเนื้อหาโดยไม่ชักช้า และเปิดให้สาธารณชนได้ตรวจดูเอกสารและรูปที่กำหนดในหัวข้อต่าง ๆ ในข้อ 2 ของมาตราก่อน และเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นเวลาสามสัปดาห์ตั้งแต่วันที่ประกาศ และให้ขอความเห็นของหัวหน้าฝ่ายปกครองท้องถิ่น โดยกำหนดเวลาที่แน่นอนไว้ด้วย แต่ถ้าเห็นว่าควรปฏิเสธคำขอดังกล่าว ก็ไม่จำเป็นต้องทำตามนี้

- (2) เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ประกาศตามข้อก่อนแล้ว ให้แจ้งแก่หัวหน้าฝ่ายปกครองท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า
- (3) เมื่อมีการประกาศตามข้อ 1 แล้ว ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการถมที่นั้นยื่นความเห็นเป็นหนังสือแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้
- (4) ให้หัวหน้าฝ่ายปกครองส่วนท้องถิ่นแสดงความคิดเห็นตามที่กำหนดในระเบียบ แล้วทำการตัดสินใจโดยผ่านที่ประชุม

(หลักเกณฑ์การอนุญาต)

มาตรา 4 กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่าคำขอนั้นมีความถูกต้องตาม
หัวข้อที่กำหนดทุกข้อให้ออกใบอนุญาตให้

1. ต้องเป็นการใช้อาณาเขตของประเทศอย่างเหมาะสมและมีเหตุผล
2. การถมที่ดินได้คำนึงถึงการคุ้มครองสภาวะแวดล้อมและการป้องกันภัยพิบัติแล้ว
3. การใช้พื้นที่ ๆ ถมนั้นไม่ขัดต่อแผนที่อาศัยกฎหมายขององค์กรท้องถิ่นหรือ
ของประเทศ (รวมทั้งของกรมเจ้าท่า)
4. เมื่อพิจารณาการใช้พื้นที่ ๆ ถมแล้ว เหมาะสมกับแผนผังและขนาดของสถานที่
สาธารณะ
5. จะต้องเป็นผู้ที่กำหนดโดยคำสั่งของรัฐบาลหรือองค์กรสาธารณะ ในกรณี
การถมตามหมายเลข 4 ข้อ 3 มาตรา 2 และวิธีจำหน่ายพื้นที่ ๆ ถม
และราคาที่กำหนดมีความเหมาะสม
6. ผู้ที่จะทำการถมพื้นที่ ๆ ขออนุญาตจะต้องเป็นผู้ที่มีกำลังทุนทรัพย์เพียงพอและ
เป็นผู้ที่เชื่อถือได้

(2) รายละเอียดทางเทคนิคตามที่จำเป็นเกี่ยวกับหัวข้อที่ระบุในหมายเลข 4
และ 5 ของหัวข้อข้างต้นจะต้องเป็นไปตามกำหนดในคำสั่ง

(3) ในกรณีที่ผู้มีสิทธิในเขตที่จะทำการก่อสร้างถมที่นั้น นอกจากข้อกำหนดใน
ข้อ 1 แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาว่าตรงกับกรณีข้างซ้ายมือด้วย
ในการให้อุญาต

1. ผู้มีสิทธิในผิวน้ำสาธารณะนั้นได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว
2. ผลประโยชน์ที่เกิดจากการถมที่นั้นมีมากกว่าผลเสีย
3. การถมที่นั้นมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของกิจการที่ได้รับสิทธิเวนคืนหรือ
ใช้ประโยชน์โดยกฎหมาย

(ผู้มีสิทธิเกี่ยวกับผิวน้ำสาธารณะ)

มาตรา 5 ผู้ที่ได้ชื่อว่ามีสิทธิในผิวน้ำสาธารณะตามข้อ 3 ของมาตราก่อนคือ ผู้ที่มี
คุณสมบัติตรงกับข้อต่าง ๆ ข้างมือ

1. ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ครอบครองผิวน้ำสาธารณะตามกฎหมาย
2. ผู้ที่มีสิทธิทำการประมงหรือผู้มีสิทธิเข้าทำการประมง

3. ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้สูบน้ำจากผิวน้ำสาธารณะหรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ระบายน้ำลงในผิวน้ำนั้น

4. ผู้ที่สูบน้ำหรือระบายน้ำลงในผิวน้ำสาธารณะโดยประเพณี

(การจัดให้มีมาตรการป้องกันความเสียหายหรือการชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้มีสิทธิ)

มาตรา 6 ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ถมที่จะต้องชดใช้ค่าเสียหายหรือมีมาตรการป้องกันความเสียหายให้แก่ผู้มีสิทธิของข้อ 3 มาตรา 4 ตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งรัฐบาล

(2) ผู้ทำการประมงหรือผู้มีสิทธิเข้าทำการประมง มีสิทธิที่จะได้รับชดใช้ค่าเสียหายโดยร่วมกันตามที่กำหนดในข้อข้างต้น

(3) ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องปรึกษาหารือกันในเรื่องค่าเสียหายหรือมาตรการตามข้อ 1 และไม่สามารถทำการปรึกษาหารือกันได้ ให้ขอคำตัดสินจากผู้ว่าราชการจังหวัด

(การฝากจำนวนเงินค่าเสียหาย)

มาตรา 7 กรณีที่ต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้มีสิทธิทำการประมง ตามบทบัญญัติในมาตราก่อน ถ้าสิทธิทำการประมงนั้นเป็นสิทธิจำนองหรือบุริมสิทธิที่ได้จดทะเบียน ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ถมที่จะต้องฝากจำนวนเงินที่ต้องชดใช้ค่าเสียหาย แต่ถ้าได้รับความยินยอมของผู้มีบุริมสิทธิหรือผู้มีสิทธิจำนอง ก็อาจละเว้นไม่ต้องทำเช่นนั้นก็ได้

(2) ให้อนุโลมนำข้อกำหนดในข้อก่อนมาใช้ ในกรณีที่มีการเรียกร้องสิทธิทางศาลจากคู่ความ เพื่อวัตถุประสงค์ของการฟ้องคดีสิทธิทำการประมงหรือสิทธิเข้าทำการประมงที่เกี่ยวกับผิวน้ำสาธารณะในอาณาเขตที่จะทำการถมที่ด้วย

(3) ผู้มีบุริมสิทธิที่ขอจดทะเบียน ผู้มีสิทธิจำนองหรือคู่ความในคดีฟ้องร้องมีสิทธิในจำนวนเงินที่ฝากตามข้อกำหนดใน 2 ข้อก่อนด้วย

(ข้อกำหนดในการทำการก่อสร้าง)

มาตรา 8 ในกรณีที่ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ถมที่ดินต้องชดใช้ค่าเสียหายตามข้อกำหนดของ
มาตรา 6 เมื่อได้ทำการชดใช้ค่าเสียหาย หรือได้ทำการฝาก
จำนวนเงินตามข้อ 3 มาตรา 4 แล้ว สามารถลงมือทำการก่อสร้าง
ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้มีสิทธิตามข้อ 3 มาตรา 4 ได้ แต่ถ้า
ได้รับความเห็นชอบจากผู้มีสิทธินั้น หรือได้ฝากจำนวนเงินค่าชดใช้
ค่าเสียหายตามที่กำหนดโดยผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้อง
ปฏิบัติตามนี้

(2) กรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ถมที่ดินต้องมีมาตรการป้องกันความเสียหาย ตามที่
กำหนดในมาตรา 6 ได้มีมาตรการดังกล่าวแล้ว ก็อาจทำการก่อสร้างที่
อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้มีสิทธิตามข้อ 3 มาตรา 4 ได้ แต่ถ้า
ได้รับความยินยอมจากผู้มีสิทธินั้น ก็อาจละเว้นไม่ปฏิบัติตามนี้ได้

มาตรา 9 ผู้ที่มีบุริมสิทธิหรือผู้ที่มีสิทธิจำนอง เพื่อวัตถุประสงค์ของสิทธิทำการ
ประมงที่ควรได้รับการชดใช้ค่าเสียหายตามข้อกำหนดของมาตรา 6
ก็มีสิทธิได้รับจำนวนเงินที่ฝากไว้เป็นค่าเสียหายตามข้อกำหนดยกเว้น
ของข้อ 1 ของมาตราก่อนด้วย

(การจัดให้มีอุปกรณ์ทดแทน หรือชดใช้ค่าเสียหายสำหรับอุปกรณ์เพื่อการใช้
ประโยชน์ผิวน้ำ)

มาตรา 10 ในกรณีที่อุปกรณ์ที่มีไว้เพื่อใช้ประโยชน์จากผิวน้ำสาธารณะ ต้องหมด
ประสิทธิภาพไปเพราะการถมที่ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ผู้ได้
รับอนุญาตถมที่ดินที่จัดทำอุปกรณ์ที่ทดแทนอุปกรณ์นี้ได้ หรือจัดทำอุปกรณ์ที่
จำเป็นเพื่อรักษาประสิทธิภาพของอุปกรณ์เก่า หรือชดใช้ค่าเสียหาย
ทั้งหมด หรือบางส่วนแก่ผู้ที่ได้จัดทำอุปกรณ์นั้นตามที่กำหนดในคำสั่ง
ของรัฐบาล

(การประกาศอนุญาต)

มาตรา 11 ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดจะให้อนุญาต จะต้องประกาศวันให้อนุญาต
ดังกล่าว และหัวข้อที่ระบุในหมายเลข 1-3 ของข้อ 2 ของ
มาตรา 2 แก่สาธารณชน

(ค่าธรรมเนียมการอนุญาต)

มาตรา 12 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต
เกี่ยวกับการถมที่ได้

(2) การเรียกเก็บหรือคืนค่าธรรมเนียมการอนุญาตตามข้อก่อนในหัวข้อที่จำเป็น
จะต้องกำหนดตามคำสั่งของรัฐบาล

(กำหนดเวลาการเริ่มและเสร็จสิ้นการก่อสร้าง)

มาตรา 13 ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตถมที่เริ่มการก่อสร้าง และเสร็จสิ้นการก่อสร้าง
ภายในกำหนดเวลาที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนด

(การให้อนุญาตการลดอาณาบริเวณการถมที่ การเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ของ
การใช้พื้นที่ถม ฯลฯ)

มาตรา 13 (2) เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่ามิใช่เหตุผลสมควร อาจ
อนุญาตให้ลดอาณาเขตของการถมที่ที่ได้รับอนุญาต หรือเปลี่ยน
แปลงวัตถุประสงค์ของการใช้พื้นที่ถม หรือเปลี่ยนแปลงแบบ
ในรายละเอียด หรือขยายเวลาที่อนุญาตตามมาตราก่อนได้

(2) สำหรับข้อกำหนดของข้อ 1 และข้อ 2 ของมาตรา 4 และข้อ 11 ให้
นำมาอนุโลมใช้กับเรื่องการให้อนุญาตทำการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์
การใช้พื้นที่ถมตามบทบัญญัติของข้อก่อน และให้ใช้ข้อกำหนดของข้อ 1
และ 2 ของมาตรา 4 กับการอนุญาตให้ลดอาณาเขตของการถมที่ หรือ
การเปลี่ยนรายละเอียดเกี่ยวกับแบบตามข้อกำหนดของข้อก่อน

(การเข้ามาหรือการใช้ประโยชน์ชั่วคราวของผู้มีสิทธิถมที่)

มาตรา 14 ถ้าผู้ได้รับอนุญาตให้ถมที่มีความจำเป็นจะต้องก่อสร้าง หรือรังวัด
เกี่ยวกับการถมที่ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุญาตให้เข้าไปในที่ดิน
ของผู้อื่น หรือใช้ที่ดินดังกล่าวเพื่อเป็นที่วางวัสดุเป็นการชั่วคราวได้

- (2) ผู้ที่จะเข้าไปในหรือใช้ที่ดินตามข้อกำหนดของข้อกำหนด จะต้องแจ้งวันเวลาดังกล่าวและสถานที่แก่หัวหน้าฝ่ายปกครองท้องถิ่นของที่ดินนั้นล่วงหน้าอย่างน้อย 5 วัน
- (3) เมื่อหัวหน้าฝ่ายปกครองท้องถิ่นได้รับการแจ้งตามข้อกำหนดของข้อกำหนด ให้แจ้งความนั้นแก่ผู้ครอบครองที่ดิน ถ้าทำเช่นนั้นไม่ได้ให้ปิดประกาศไว้
- (4) ให้นำข้อกำหนดใน 3 ข้อกำหนดมาใช้แก่ผู้ต้องการได้รับอนุญาตที่โดยอนุโลม มาตรา 15 ความเสียหายที่เกิดจากการเข้ามาหรือการใช้ที่ดินตามข้อกำหนดของข้อกำหนด จะต้องชดใช้โดยผู้เข้ามาหรือใช้ที่ดินเช่นนั้น

(การโอนสิทธิการถมที่)

มาตรา 16 ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ถมที่สามารถที่จะโอนสิทธิการถมที่ได้ ถ้าได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด

- (2) ผู้ที่ได้รับโอนสิทธิในการถมที่ตามข้อกำหนดของข้อกำหนด จะรับโอนสิทธิและหน้าที่ที่เกิดแก่ผู้โอนตามเงื่อนไข หรือมาตรการตามกฎหมาย หรือตามตัวบทกฎหมายนั้น แต่หน้าที่ตามข้อกำหนดของข้อ 1 มาตรา 6 หรือมาตรา ก่อนนี้ให้ผู้โอนและผู้รับโอนร่วมกันรับผิดชอบ

(การรับโอนสิทธิในการถมที่ ฯลฯ โดยการรับมรดก)

มาตรา 17 ให้ทายาทของผู้ได้รับอนุญาตให้ถมที่รับโอนสิทธิในการถมที่ จากผู้ถูกสืบทอดไว้ด้วย

- (2) ให้นำข้อ 2 ของมาตรา ก่อนมาใช้กับกรณีของข้อกำหนดด้วย

(การรับโอนสิทธิในการถมที่ ฯลฯ ในกรณีของการก่อตั้งบริษัท)

มาตรา 18 เมื่อผู้ก่อการของบริษัทที่จะทำการถมที่ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการถมที่ซึ่งจะกระทำโดยบริษัทภายหลังจากที่บริษัทได้ก่อตั้งขึ้นแล้ว ให้บริษัทได้รับโอนสิทธิในการถมที่ และมาตรการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการถมที่ หรือมาตรการหรือเงื่อนไขตามกฎหมาย หรือหน้าที่และสิทธิที่เกิดขึ้นตามกฎหมายทั้งสิ้น

(การรับโอนสิทธิในการถมที่ ฯลฯ ในกรณีของการควบบริษัท)

มาตรา 19 ถ้าบริษัทที่ได้รับอนุญาตให้ถมที่ต้องล้มเลิกไปโดยการควบบริษัท ให้บริษัทที่คงเหลืออยู่ภายหลังจากการควบบริษัท หรือบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่จากการควบบริษัทรับโอนสิทธิในการถมที่ ตลอดจนหน้าที่ สิทธิ เงื่อนไข และมาตรการที่เกิดขึ้นตามคำสั่งของรัฐบาลหรือกฎหมาย

(การแจ้งรับโอนสิทธิและหน้าที่)

มาตรา 20 ผู้ที่ได้รับโอนหรือสืบทอดสิทธิหน้าที่ตามข้อกำหนดของมาตรา 3 มาตรา ก่อนหน้านี้ ให้แจ้งการสืบทอดแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน 14 วัน ตั้งแต่วันที่สืบทอดรับโอน

(สถานะของผู้สืบทอดรับโอน)

มาตรา 21 ในกรณีที่มีการสืบทอดสิทธิและหน้าที่ตามมาตรา 16-19 ให้ผู้ที่สืบทอดสิทธิหน้าที่ตามที่นำมาใช้ได้ตามกฎหมายนี้ เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ถมที่

(การอนุญาตให้ทำการก่อสร้างจนเสร็จสิ้น)

มาตรา 22 เมื่อผู้ได้รับอนุญาตให้ถมที่ทำการก่อสร้างเสร็จแล้ว ต้องรีบแจ้งแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อขอรับการอนุมัติการเสร็จสิ้นการก่อสร้าง โดยไม่ชักช้า

- (2) เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติการเสร็จสิ้นการก่อสร้างตามข้อกำหนด ก่อน จะต้องประกาศความข้อนี้โดยไม่ชักช้า แล้วอัดสำเนาส่งหัวข้อของประกาศ ตามมาตรา 11 หรือ มาตรา 13 (2) ข้อ 2 และเอกสารที่ระบุ เงื่อนไขแห่งประกาศนั้นให้หัวหน้าฝ่ายปกครองท้องถิ่นโดยไม่ชักช้า
- (3) ให้หัวหน้าฝ่ายปกครองท้องถิ่นเก็บรักษาประกาศในข้อกำหนดไว้ ที่สำนักงาน ของฝ่ายปกครองท้องถิ่นที่เป็นเวลาสิบปีนับแต่วันประกาศ และเปิดให้มีการ ตรวจสอบได้เมื่อมีการร้องขอจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

(การใช้พื้นที่ถมก่อนเสร็จสิ้นการก่อสร้าง)

มาตรา 23 เมื่อผู้ได้รับอนุญาตให้ถมที่ต้องการที่จะใช้พื้นที่ถม ก่อนวันที่มีการประกาศในข้อ 2 มาตรา ก่อน หรือต้องการจะวางสิ่งก่อสร้างเพื่อการก่อสร้างเกี่ยวกับการถมที่ ให้ขออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด ยกเว้นแต่มีการระบุโดยคำสั่ง

(ผลของการอนุมัติการเสร็จสิ้นการก่อสร้าง)

มาตรา 24 เมื่อมีการประกาศข้อ 2 มาตรา 22 ผู้ได้รับอนุญาตให้ถมที่จะได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในพื้นที่ถมนั้นนับแต่วันที่มีประกาศ แต่ในกรณีที่มีการกำหนดเป็นพิเศษโดยเงื่อนไขของการอนุญาตให้ถมที่ว่าเพื่อประโยชน์ให้เป็นที่สาธารณะหรือที่สาธารณะใช้สอยร่วมกัน ก็ไม่เป็นไปตามนี้

(การขายที่ดินของรัฐเพื่อประโยชน์ร่วมกันที่ไม่ใช่แล้ว)

มาตรา 25 ที่ดินสาธารณะหรือที่ดินที่อุทิศเพื่อสาธารณะประโยชน์ เมื่อไม่ได้ใช้โดยการก่อสร้างถมที่ให้ขายให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ถมที่ โดยมีหรือไม่มีค่าตอบแทนโดยการกำหนดจากคำสั่งของรัฐบาล

(ความสัมพันธ์กับกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงที่ดิน ฯลฯ)

มาตรา 26 ถ้าอนุโลมใช้กฎหมายปรับปรุงที่ดินมาตรา 50 กฎหมายจัดระเบียบเขตที่ดินมาตรา 509 (กฎหมายจัดระเบียบพื้นฐานเมืองใหญ่มาตรา 41 และกฎหมายมาตราการพิเศษเพื่อส่งเสริมการจัดให้มีพื้นที่ย่านอยู่อาศัย ฯลฯ มาตรา 83 รวมทั้งกรณีที่อนุโลมใช้กฎหมายเหล่านี้ด้วย) กฎหมายเกี่ยวกับการจัดระเบียบย่านพัฒนาเมืองใหญ่และปริมาตรมาตรา 20

(3) กฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาและจัดระเบียบย่านพัฒนาเมืองใหญ่มาตรา 29 กฎหมายเกี่ยวกับการจัดระเบียบพื้นที่เมืองที่มีหน้าที่ให้ผ่านทางมาตรา 32 กฎหมายพัฒนาเมืองใหญ่ใหม่มาตรา 87 ข้อ 1 หรือกฎหมายจัดระเบียบพื้นฐานเมืองใหญ่มาตรา 40 ก็ให้นำมาใช้ได้โดยไม่เป็นการขัดต่อข้อกำหนดของมาตรา 2 มาตรา ก่อนหน้านี้

(ข้อกำหนดในการจัดตั้ง โอนสิทธิเกี่ยวกับพื้นที่ถม)

มาตรา 27 ในระยะเวลา 10 ปีนับแต่วันที่มีการประกาศตามข้อ 2 มาตรา 22 ผู้ที่ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในพื้นที่ถม หรือผู้ที่สืบทอดทั่วไปของกรรมสิทธิ์นี้ เมื่อจะทำการโอนกรรมสิทธิ์เกี่ยวกับพื้นที่ถมนั้น หรือเมื่อต้องการ จะจัดตั้งสิทธิเพื่อวัตถุประสงค์ของการใช้หรือเวนคืนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการโอนหรือจัดตั้งที่เกี่ยวข้อง ขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ตามบทบัญญัติของคำสั่งรัฐบาล แต่ถ้าเข้าข่ายกรณีของหัวข้อข้างซ้าย ก็ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามนี้

1. เมื่อผู้ที่ได้มาซึ่งสิทธิคือประเทศหรือองค์กรสาธารณูปโภค
 2. เมื่อมีการโอนสิทธิโดยการบังเอิญจำนองของกิจการ หรือมีมาตรการ แก้ไข เนื่องจากความล่าช้า การบังคับให้ปฏิบัติหรือการบังคับจำนองด้วยการขายทอดตลาด (รวมการขายทอดตลาดตามตัวอย่างนั้น)
 3. เมื่อมีการเวนคืนหรือใช้ประโยชน์ตามบทบัญญัติของกฎหมาย
- (2) เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่า คำขออนุญาตตามข้อก่อนมีความ ถูกต้องตรงกับหัวข้อที่เขียนซ้ายมือ ให้ทำการอนุญาตได้
1. เมื่อการดำเนินการขออนุญาตไม่ขัดต่อคำสั่งของข้อก่อน
 2. เมื่อไม่มีสาเหตุเกี่ยวกับผู้ทำการถมที่ นอกเหนือจากการถมที่ตามมาตรา 2 ข้อ 3-4 หรือเมื่อไม่มีการโอนหรือจัดตั้งสิทธิโดยผู้สืบทอดสิทธิดังกล่าว
 3. เมื่อผู้ที่ทำการโอนหรือจัดตั้งสิทธิไม่ได้รับประโยชน์ที่ไม่ชอบธรรม เกี่ยวกับการโอนหรือจัดตั้งสิทธินั้น
 4. เมื่อพิจารณาเห็นว่า ฝ่ายตรงข้ามของการโอนหรือการจัดตั้งสิทธิมีความ เหมาะสม
 5. เมื่อพิจารณาเห็นว่าฝ่ายตรงข้ามของการโอน หรือการจัดตั้งสิทธิได้ปฏิบัติ ตามประกาศของข้อกำหนดของข้อ 2 มาตรา 13 (2) และใช้ประโยชน์ เพื่อตนเอง

มาตรา 28 ผู้ที่จะต้องขออนุญาตตามข้อ 1 ของมาตราก่อนเพื่อการจัดตั้งหรือ โอนสิทธิเกี่ยวกับพื้นที่ถมให้มีผลเมื่อได้ทำการขออนุญาตนั้น

(ข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์พื้นที่ถม)

มาตรา 29 ผู้ที่ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในพื้นที่ถมตามข้อกำหนดของมาตรา 24 ข้อ 1 หรือผู้สืบทอดทั่วไป เมื่อต้องการจะเปลี่ยนวิธีการใช้ให้แตกต่างไปจากการใช้ประโยชน์ตามข้อกำหนดของประกาศของมาตรา 22 ข้อ 2 ภายใน 10 ปี นับแต่วันที่มีการประกาศหรือวิธีการใช้ที่กำหนดโดยมาตรา 13(2) ข้อ 2. จะต้องขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่กำหนดในคำสั่ง แต่ถ้าเป็นไปเพื่อสาธารณะประโยชน์ หรืออุทิศให้แก่สาธารณะประโยชน์ ก็ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามนี้

(2) เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่า คำขออนุญาตตามข้อกำหนดก่อนมีความถูกต้องตามหัวข้อซ้ายมือ ให้พิจารณาอนุญาตได้

1. การดำเนินการขออนุญาตไม่ขัดต่อคำสั่งของข้อกำหนด
2. เมื่อไม่มีสาเหตุที่ขัดต่อวิธีการนำไปใช้ตามประกาศของข้อกำหนด ของ มาตรา 1 หรือมาตรา 13 (2) ข้อ 2
3. มีความเหมาะสมและสมเหตุสมผลต่อการใช้พื้นที่ถม
4. เมื่อไม่ขัดต่อแผนที่อาศัยกฎหมายของประเทศหรือองค์การสาธารณะท้องถิ่น (รวมทั้งของกรมเจ้าท่า) เกี่ยวกับการใช้ที่ดินหรือการรักษาสภาวะแวดล้อม

(คำสั่งเกี่ยวกับการป้องกันภัยพิบัติ)

มาตรา 30 ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งการภายในขอบเขตของเงื่อนไขการอนุญาตให้ถมที่ แก่ผู้ที่ได้มาซึ่งสิทธิในพื้นที่ถม ให้มีหน้าที่ป้องกันภัยพิบัติเนื่องจากพื้นที่ถมได้

(คำสั่งให้กำจัดวัสดุทรูย์สิน)

มาตรา 31 ในกรณีเริ่มการก่อสร้างเกี่ยวกับการถมที่ตามข้อกำหนดของข้อ 1. มาตรา 8 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุญาต ให้มีการกำจัดวัสดุทรูย์สินหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีอยู่ในบริเวณที่จะทำการก่อสร้างแก่ผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้

(การปฏิบัติก่อนการอนุญาตให้เสร็จสิ้นการก่อสร้าง)

มาตรา 32 ในกรณีที่เขียนไว้ข้างมือ เฉพาะก่อนวันประกาศตามมาตรา 22 ข้อ 2 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งแก่ผู้ได้รับอนุญาตถมที่ เพื่อลดล้างเงื่อนไขหรือมาตรการหรือจำกัดผลหรือยกเลิกค่าอนุญาตที่ให้ไว้ หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข หรือให้ก่อสร้างใหม่ หรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือทรัพย์สินที่มีอยู่ในผิวหน้าที่เป็นของสาธารณะ หรือให้มีมาตรการที่จำเป็นสำหรับการป้องกันภัยพิบัติ หรือทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้

1. เมื่อมีการฝ่าฝืนข้อกำหนดหรือมาตรการโดยอาศัยข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวกับการถมที่
2. เมื่อมีการฝ่าฝืนเงื่อนไขของมาตรการอื่นของการให้อนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการถมที่
3. ได้รับอนุญาต หรือมาตรการตามกฎหมายเกี่ยวกับการถมที่โดยพฤติกรรมที่เป็นการฉ้อโกง
4. วิธีการก่อสร้างที่เกี่ยวกับการถมที่ก่อให้เกิดมลภาวะ
5. มีความจำเป็นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพของผิวหน้าที่เป็นของสาธารณะ
6. เมื่อมีความจำเป็นจะต้องลดหรือกำจัดมลภาวะ
7. เมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์หรือเวนคืนตามกฎหมาย นอกเหนือจากกรณีในข้อก่อน

(2) เมื่อมีผู้ได้รับความเสียหายจากกรณีของหมายเลข 7 ของข้อก่อน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ผู้ทำการก่อสร้างที่ก่อสาเหตุนั้น ชดเชยค่าเสียหายทั้งหมดหรือบางส่วนได้

(การปฏิบัติภายหลังการอนุญาตให้เสร็จสิ้นการก่อสร้างแล้ว)

มาตรา 33 ภายหลังจากที่ได้มีประกาศตามมาตรา 22 ข้อ 2 แล้ว เมื่อมีผู้ฝ่าฝืนเงื่อนไขของมาตรการ หรือการอนุญาตตามกฎหมายเกี่ยวกับการถมที่ หรือหน้าที่ที่กำหนดโดยข้อกำหนดของมาตรา 13 ให้

ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้แก้ไขข้อเท็จจริงที่เป็นการฝ่าฝืน หรือให้ป้องกันความเสียหายจากการฝ่าฝืนโดยมาตรการที่จำเป็นได้

(การสิ้นสุดผลและการทวนกลับคืนมาของผลตามใบอนุญาต)

มาตรา 34 ในกรณีที่เขียนไว้ข้างมือ การอนุญาตให้ถมที่จะไม่มีผลบังคับ และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่ามีส่วนเหตุที่สมควร ก็สามารถสั่งให้ผลของใบอนุญาตทวนกลับคืนมาได้ภายใน 3 เดือน นับแต่วันที่ใบอนุญาตไม่มีผลบังคับ ในกรณีนี้ให้ถือว่าใบอนุญาตให้ถมที่มีผลบังคับแต่ต้น

1. กรณีที่มีความจำเป็นต้องยื่นขออนุญาตการออกแบบก่อสร้าง เกี่ยวกับการถมที่ตามเงื่อนไขของใบอนุญาต เมื่อมีการปฏิเสธไม่อนุญาตหรือเมื่อได้มีการยื่นเรื่อง โดยไม่อยู่ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามเงื่อนไขของการอนุญาต
 2. เมื่อไม่สามารถเริ่มหรือเสร็จสิ้นการก่อสร้างเกี่ยวกับการถมที่ได้ภายในกำหนดเวลาของมาตรา 13
- (2) กรณีที่สั่งให้ใบอนุญาตกลับมีผลขึ้นใหม่ตามข้อกำหนดของข้อยกเว้นในก่อน ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถจะเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการอนุญาตได้ (หน้าที่ทำให้กลับคืนสภาพเดิมภายหลังจากที่ใบอนุญาตไม่มีผลบังคับใช้)

มาตรา 35 กรณีที่ผลของใบอนุญาตถมที่ไม่สามารถบังคับใช้ ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องทำให้ผิวน้ำสาธารณะในอาณาเขตที่ทำการก่อสร้าง กลับคืนสู่สภาพเดิม แต่หากผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่าไม่มีความจำเป็นจะต้องทำให้ผิวน้ำสาธารณะกลับคืนสู่สภาพเดิม หรือการทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมเป็นไปไม่ได้ เมื่อผู้รับอนุญาตยื่นคำขอ หรือเมื่อยังไม่ยื่นคำขอแม้จะได้รับการเตือนแล้ว ก็ได้รับยกเว้นจากหน้าที่ที่จะต้องทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม

- (2) กรณีที่ได้รับยกเว้นหน้าที่โดยข้อยกเว้นของข้อก่อน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ดินทราย หรือทรัพย์สินอื่นที่มีอยู่ในผิวน้ำสาธารณะภายใน

อาณาเขตการก่อสร้างตกเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐได้ โดยที่เจ้าของไม่ได้รับการตอบแทน

(มาตรการเกี่ยวกับการเริ่มก่อสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาต)

มาตรา 36 ให้นำข้อกำหนดของมาตรา 32 ข้อ 1 และข้อกำหนดของมาตราก่อนมาใช้บังคับแก่ผู้ที่ทำกรก่อสร้างถมที่ โดยไม่ได้รับอนุญาต

(การรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจสอบ)

มาตรา 37 กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดให้มีการชดใช้ค่าเสียหายตามข้อกำหนดมาตรา 6 ข้อ 3 หรือมาตรา 10 หรือมาตรา 32 ข้อ 2 และจำเป็นต้องมีผู้ตรวจสอบสำรวจความเสียหายให้ความเห็น ให้ผู้ที่จะเห็นสาเหตุตามข้อดังกล่าว ในกรณีมาตรา 32 ข้อ 2 หรือผู้รับอนุญาตถมที่ในกรณีอื่นเป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับผู้สำรวจความเสียหาย

(การบังคับเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการอนุญาตและค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ)

มาตรา 38 สำหรับเงินค่าธรรมเนียมการอนุญาตที่เป็นของรัฐ และค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบที่จำเป็นตามข้อกำหนด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเรียกเก็บตามตัวอย่างการค้ำภาษีของรัฐ แต่ลำดับบุริมสิทธิที่จะได้รับชำระก่อนนั้นให้เป็นไปตามข้อกำหนดของการเก็บภาษีรัฐหรือการเก็บภาษีท้องถิ่น

(การลงโทษ)

มาตรา 39 ผู้ที่อยู่ในข่ายของกรณีข้างซ้ายมือจะได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปีหรือปรับไม่เกิน 5 แสนเยน

1. ผู้ที่ทำการถมที่โดยไม่ได้รับอนุญาต
2. ผู้ที่ทำการก่อสร้างถมที่โดยได้มาซึ่งใบอนุญาตการถมที่โดยการฉ้อโกง
3. ผู้ที่รบกวนใช้ประโยชน์ของสาธารณะจากผิวน้ำสาธารณะโดยฝ่าฝืนเงื่อนไขของการอนุญาตหรือมาตรการอื่นของกฎหมาย

มาตรา 39 (2) ผู้ที่เข้าข่ายหมายเลขหนึ่งหมายเลขใดของข้างซ้ายมือ จะได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือถูกปรับไม่เกิน 3 แสนเยน

1. ผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา 27 ข้อ 1 ของมาตรา 27
2. ผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดตามข้อกำหนดมาตรา 33 ที่มีต่อผู้ฝ่าฝืนข้อกำหนดของข้อ 1 มาตรา 39

มาตรา 40 ผู้ที่เข้าข่ายกรณีข้างซ้ายมือจะได้รับโทษปรับไม่เกิน 2 แสนเยน

1. ผู้ที่ทำการก่อสร้างโดยฝ่าฝืนต่อเงื่อนไขของมาตรการอื่น หรือของใบอนุญาตตามกฎหมายเกี่ยวกับการถมที่
2. ผู้ที่กรอกข้อความเท็จและยื่นคำร้องขออนุญาตตามมาตรา 2 ข้อ 1 หรือคำขออนุญาตตามมาตรา 27 ข้อ 1 หรือมาตรา 29 ข้อ 1
3. ผู้ที่สร้างสิ่งปลูกสร้างโดยฝ่าฝืนข้อกำหนดของข้อยกเว้นของมาตรา 23
4. ผู้ที่ทำการก่อสร้างถมที่โดยฝ่าฝืนหน้าที่ ตามที่มีคำสั่งตามข้อกำหนดของมาตรา 30

มาตรา 41 ผู้ที่ละเลยไม่แจ้งตามข้อกำหนดของมาตรา 20 จะมีโทษปรับไม่เกิน 3 หมื่นเยน

มาตรา 41 (2) ผู้เป็นผู้แทนของนิติบุคคล หรือนิติบุคคล หรือตัวแทนของบุคคล นายจ้างหรือผู้ประกอบการอื่น ถ้ากระทำการฝ่าฝืนข้อกำหนดของมาตรา 39 หรือมาตรา ก่อน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานของนิติบุคคลหรือบุคคลให้ลงโทษผู้กระทำและปรับใหม่ตามมาตรา 41 แก่นิติบุคคลหรือบุคคลนั้น

(การทำการก่อสร้างถมที่โดยรัฐ)

มาตรา 42 เมื่อรัฐจะทำการก่อสร้างถมที่ ให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องขอ
อนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

- (2) เมื่อทำการก่อสร้างถมที่เสร็จแล้ว ให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องแจ้งความ
นั้นแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด

- (3) ให้ใช้บังคับมาตรา 2 ข้อ 2 และ 3 มาตรา 3 ถึงมาตรา 11 มาตรา 13(2) (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในวิธีการนำไปใช้หรือรายละเอียดการออกแบบพื้นที่ถม) ถึงมาตรา 15 มาตรา 30 มาตรา 37 และมาตรา 44 แก่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการถมที่ของข้อ 1 แต่ในกรณีของการใช้บังคับมาตรา 13(2) จำเป็นต้องขออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด และกรณีต้องขออนุญาตตามมาตรา 14 จากผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ให้แจ้งแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด

(การมอบที่ดินบางส่วนที่รัฐทำการถม ให้แก่กลุ่มสาธารณูปโภค)

- มาตรา 43 เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดมีความจำเป็นต้องจัดสรร เพื่อสาธารณูปโภคอื่น ก็สามารที่จะสิ่งให้พื้นที่ ๆ รัฐทำการถมไว้บางส่วนกลับเป็นของกลุ่มสาธารณูปโภคได้

(การอุทธรณ์เพื่อเพิ่มหรือลดจำนวนเงินค่าเสียหาย)

- มาตรา 44 ผู้ที่ไม่พอใจในค่าตัดสินเรื่องค่าเสียหายตามมาตรา 6 ข้อ 3 หรือผู้ที่ไม่พอใจต่อมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการชดใช้ค่าเสียหายตามมาตรา 10 หรือ มาตรา 32 ข้อ 2 สามารถที่จะเรียกร้องขอเพิ่มหรือลดจำนวนเงินค่าเสียหายได้ โดยการยื่นอุทธรณ์ภายใน 3 สัปดาห์ นับแต่วันที่ได้รับการส่งเอกสารการคำนวณ หรือวันที่รัฐถึงมาตรการที่เกี่ยวข้องกับค่าเสียหาย

- (2) สำหรับการอุทธรณ์ตามข้อก่อนนี้ ให้ถือว่าผู้เกี่ยวข้องที่ต้องชดใช้ค่าเสียหายเป็นจำเลยแต่เพียงฝ่ายเดียว

ตัดมาตรา 45, 46 ออก

(การอนุญาตของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ)

- มาตรา 47 หัวข้อที่อยู่ภายในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามกฎหมายนี้ จะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ ตามที่กำหนดในคำสั่งของรัฐบาล

- (2) เมื่อรัฐมนตรีที่รับผิดชอบจะให้อนุญาตเกี่ยวกับการถมที่ตามที่กำหนดในคำสั่งของรัฐบาลในข้อก่อน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการรักษาสภาวะแวดล้อมให้ตามความเห็นจากรัฐมนตรีทบวงสภาวะแวดล้อม

(การมอบอำนาจ)

มาตรา 48 สำหรับหัวข้อที่อยู่ในอำนาจตามตำแหน่งของผู้ว่าราชการจังหวัดตามกฎหมายนี้ เฉพาะเรื่องที่ไม่ยุ่งยาก ให้สามารถมอบหมายอำนาจนั้นแก่ข้าราชการระดับล่างของทบวงการปกครองได้

ตัดมาตรา 49 ออก

(การบังคับใช้โดยอนุโลม)

มาตรา 50 ให้บังคับใช้กฎหมายนี้โดยอนุโลมในกรณีของการสร้างอุปกรณ์เป็นการถาวร เพื่อแบ่งส่วนหนึ่งของผิวน้ำสาธารณะตามที่กำหนดในคำสั่งของรัฐบาล

ระเบียบย่อย

- (1) กำหนดวันบังคับใช้กฎหมายนี้ ให้กระทำโดยพระบรมราชโองการ (พระบรมราชโองการ ปีไทโช 11 หมายเลข 193 ซึ่งบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 เมษายน ของปีเดียวกันนั้น)
- (2) สำหรับมาตรการและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องก่อนการบังคับใช้กฎหมายนี้ ให้ถือว่าเป็นมาตรการหรือเงื่อนไขตามกฎหมายนี้ ตราบเท่าที่ไม่ขัดต่อคำสั่งที่ออกโดยอาศัยกฎหมาย แต่หากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่ามีควมจำเป็นเพื่อประโยชน์ของสาธารณะ จะเปลี่ยนแปลงมาตรการ หรือเงื่อนไขของมาตรา 32 หรือเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับมาตรการได้ภายใน 3 เดือนนับแต่วันที่บังคับใช้กฎหมายนี้
- (3) สำหรับคำร้องหรือการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการถมที่อื่น ๆ ที่มีต่อเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองท้องถิ่นที่กระทำ ก่อนวันที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าได้กระทำตามกฎหมายนี้

ระเบียบย่อย (กฎหมายที่ 196 วันที่ 6 มิถุนายน 2492)

กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่กฎหมายปรับปรุงที่ดินมีผลใช้บังคับ (วันที่ 4 สิงหาคม 2492)

ระเบียบย่อย (กฎหมายที่ 120 วันที่ 20 พฤษภาคม 2497)

กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่กฎหมายใหม่มีผลใช้บังคับ (วันที่ 1 เมษายน 2498)

ระเบียบย่อย (กฎหมายที่ 148 วันที่ 20 เมษายน 2502)

(กำหนดวันใช้บังคับ)

กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ใช้บังคับกฎหมายเรียกเก็บภาษีของรัฐ (กฎหมายปี 2502 ฉบับที่ 147) (วันที่ 1 มกราคม 2503)

(มาตรการที่เกี่ยวกับการปรับปรุงลำดับของบุริมสิทธิของราชการ)

ข้อกำหนดของกฎหมายทุกฉบับ ภายหลังจากการแก้ไขที่เกี่ยวกับข้อกำหนดของบทที่ 2 (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับลำดับบุริมสิทธิในการเรียกเก็บภาษี) ให้ใช้บังคับต่อกรณี que rétroactive เพื่อแบ่งสรรตามวิธีการบังคับเปลี่ยนเป็นเงินตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการเรียกเก็บภาษีของรัฐตามมาตรา 2 ในกรณีที่ได้เริ่มวิธีการแบ่งสรรที่กล่าวนี้ก่อนการบังคับใช้ของกฎหมายนี้ ให้ลำดับบุริมสิทธิในการเรียกเก็บภาษีเป็นไปตามที่กล่าวมาข้างต้น

ระเบียบย่อย (กฎหมายที่ 14 วันที่ 31 มีนาคม 2503)

(กำหนดวันใช้บังคับ)

มาตรา 1 กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2503

ระเบียบย่อย (กฎหมายที่ 140 วันที่ 1 เมษายน 2503)

กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2505

ข้อกำหนดภายหลังจากการแก้ไขตามกฎหมายนี้ ยกเว้นถ้ามีกำหนดไว้เป็นพิเศษในระเบียบย่อยนี้ ให้ใช้บังคับต่อเรื่องที่เกิดขึ้นก่อนการใช้บังคับกฎหมายนี้ ด้วยแต่ไม่เป็นผลเสียต่อผลที่เกิดขึ้นจากข้อกำหนดก่อนของการแก้ไขโดยกฎหมายนี้ สำหรับการฟ้องร้องคดีที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายเดิม โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อกำหนดภายหลังจากการแก้ไขตามกฎหมายนี้

การฟ้องร้องคดีที่กำลังดำเนินอยู่ในเวลาที่ใช้กฎหมายนี้ ให้อยู่ในอำนาจของการชำระคดีตามเดิม โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อกำหนดภายหลังจากการแก้ไขตามกฎหมายนี้แล้ว

สำหรับระยะเวลาการฟ้องร้องคดีที่กำลังดำเนินอยู่ในเวลาที่กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการและคำตัดสินให้เป็นไปตามกฎหมายเดิม แต่ให้จำกัดเฉพาะในกรณีที่มีระยะเวลาของการฟ้องร้องคดีตามกฎหมายนี้สั้นกว่าระยะเวลาของการฟ้องร้องคดีที่กำหนดโดยข้อกำหนดก่อนมีการแก้ไขเท่านั้น

สำหรับกรณีที่มีระยะเวลาของการฟ้องร้องคดีถูกกำหนดให้มีการแก้ไขโดยกฎหมายนี้ ในคดีฟ้องร้องของผู้ที่เกี่ยวข้องในคำตัดสินหรือมาตรการที่ได้มีก่อนการใช้กฎหมายนี้ ให้คิดเริ่มต้นตั้งแต่วันที่ใช้บังคับตามกฎหมายนี้

สำหรับการร้องขอให้ยกเลิกคำพิพากษาหรือมาตรการที่กำลังดำเนินอยู่ในเวลาที่กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ให้เป็นไปตามเดิม แม้ว่าภายหลังจากการแก้ไขตามกฎหมายนี้ จะทำให้ผู้เกี่ยวข้องที่มีความสัมพันธ์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตกเป็นจำเลยแต่ฝ่ายเดียวก็ตาม แต่ผู้พิพากษาอาจตัดสินคดีโดยการร้องขอของโจทก์ ให้การฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องเป็นการฟ้องคดีของผู้เกี่ยวข้องก็ได้

สำหรับกรณีข้อยกเว้นของข้อกำหนด ให้ใช้มาตรา 18 ตอนท้ายและมาตรา 21 ข้อ 2 ถึงมาตรา 21 ข้อ 5 ของกฎหมายวิธีพิจารณาความคดีปกครองโดยอนุโลม

ระเบียบย่อย (กฎหมายที่ 134 วันที่ 11 กรกฎาคม 2506)

(กำหนดวันใช้บังคับ)

กฎหมายฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่มีการประกาศ

ระเบียบย่อย (กฎหมายที่ 145 วันที่ 3 กรกฎาคม 2507)

(กำหนดวันใช้บังคับ)

กฎหมายนี้ให้ใช้บังคับโดยข้อกำหนดของคำสั่งของรัฐบาลนับแต่วันประกาศ ในขอบเขตที่เกิน 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี (ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม ของปีเดียวกันโดยคำสั่งของรัฐบาลปี 2518 เลขที่ 156)

ระเบียบย่อย (กฎหมายที่ 138 วันที่ 29 มิถุนายน 2508)

(กำหนดวันใช้บังคับ)

กฎหมายนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศโดยอยู่ในขอบเขตที่ไม่เกิน 3 เดือน นับตั้งแต่วันที่กำหนดโดยคำสั่งของรัฐบาล (คำสั่งรัฐบาลปี 2508 เลขที่ 295 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน ของปีเดียวกัน) (ข้อความต่อจากนี้ได้ละเว้น)

ระยะเวลาจนถึงวันที่มีการกำหนดโดยคำสั่งของรัฐบาลในข้อยกเว้นของข้อ 1 ของระเบียบย่อยให้ถือตาม (กฎหมายจัดระเบียบอาณาเขตพัฒนาตัวเมืองใหญ่)

แม้ว่าภายหลังจากการแก้ไขโดยกฎหมายนี้แล้วจะมีกฎหมายว่าด้วยการมีอำนาจสาธารณะ (กฎหมายเลขที่ 57 ปีไทโรที่ 10) (กฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาปริมาตรของตัวเมืองใหญ่) แล้วก็ตาม

ระเบียบย่อย (กฎหมายที่ 110 วันที่ 1 กรกฎาคม 2509)

(กำหนดวันใช้บังคับ)

กฎหมายนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศ

ระเบียบย่อย (กฎหมายที่ 38 วันที่ 3 มิถุนายน 2512)

(กำหนดวันใช้บังคับ)

ให้ใช้บังคับกฎหมายนี้ตั้งแต่วันที่ใช้บังคับกฎหมายของผังเมืองใหญ่ (วันที่ 14 มิถุนายน 2512)

(มาตรการชั่วคราวเกี่ยวกับการลงโทษ)

มาตรา 33 การใช้บังคับแก่การกระทำที่เกิดขึ้นก่อนการใช้บังคับกฎหมายนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายเดิม

ระเบียบย่อย (กฎหมายที่ 84 วันที่ 20 กันยายน 2516)

(กำหนดวันใช้บังคับ)

ให้ใช้กฎหมายนี้บังคับตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่งของรัฐบาล โดยมีขอบเขตไม่เกิน 6 เดือนนับแต่วันที่ประกาศ (ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 19 มีนาคม ของปีเดียวกัน โดยคำสั่งของรัฐบาลปี 2517 เลขที่ 55) สำหรับเจ้าหน้าที่ของผู้ได้มาซึ่งสิทธิเกี่ยวกับการถมที่ การจดทะเบียนเกี่ยวกับมาตรการและข้อจำกัดที่เกี่ยวกับการถมที่ ๆ เกี่ยวข้องการถมที่ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 2 ของกฎหมายว่าด้วย

การถมที่ผิวน้ำสาธารณะ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "กฎหมายเก่า") ที่มีอยู่ก่อนที่จะมีการแก้ไขตามกฎหมายนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเดิม

สำหรับแบบवादที่ผู้ยื่นขอคำอนุญาตตามกฎหมายเก่ามาตรา 2 (ยกเว้นผู้ที่ได้รับโทษเกี่ยวกับการอนุญาตตามมาตราเดียวกันนั้น ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ผู้ยื่นขอตามกฎหมายเก่า") ได้ยื่นขอไว้ ให้ถือว่าเป็นแบบवादตามข้อกำหนดในมาตรา 2 ของข้อ 2 หรือ 3 ของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ ที่ได้รับการแก้ไขตามกฎหมายนี้ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า กฎหมายใหม่) ในขอบเขตที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่าเป็นการสมควรให้มีการใช้กฎหมายใหม่ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นขอคำอนุญาตตามกฎหมายเก่าส่งแบบवादเพิ่มเติมให้ครบถ้วนได้

สำหรับการถมที่ที่เกี่ยวข้องกับการยื่นขออนุญาตของผู้ยื่นขอตามกฎหมายเก่า การที่มาตรา 3 ข้อ 1 ของกฎหมายใหม่มีข้อความ "โดยไม่ชักช้า" ให้ถือว่าเป็นข้อความ "โดยไม่ชักช้า" ภายหลังจากการประกาศใช้กฎหมายที่แก้ไขบางส่วนของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ (กฎหมายเลขที่ 84 ปี 2516) และการที่มีข้อความว่า "หัวข้อตามที่มีเขียนไว้ในข้อต่าง ๆ ในมาตราก่อนข้อ 2" ให้ถือว่าเป็นตรงกับ "หัวข้อที่ระบุไว้ในข้อต่าง ๆ ของมาตราก่อนข้อ 2" และตามที่กฎหมายใหม่มาตรา 11 มีข้อความว่า "หัวข้อในมาตรา 2 ข้อ 2 เลข 1 ถึง 3 ตามที่ระบุไว้" ให้ถือว่าเป็นตรงกับ "หัวข้อที่ตรงกันในหัวข้อที่ระบุในข้อ 1-3 ของมาตรา 2" สำหรับการถมที่ตามการยื่นขออนุญาตของผู้ยื่นขอตามกฎหมายเก่า ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สอบถามความเห็นตามข้อกำหนดของมาตรา 3 ของกฎหมายเก่า ไม่จำเป็นต้องถามความเห็นของหัวหน้าฝ่ายปกครองท้องถิ่นตามข้อกำหนดของมาตรา 3 ข้อ 1 ของกฎหมายใหม่

สำหรับข้อกำหนดของข้อ 2 ของระเบียบย่อยที่เกี่ยวกับการถมที่ โดยได้รับความเห็นชอบตามมาตรา 42 ข้อ 1 ของกฎหมายเก่า และสำหรับข้อกำหนดของข้อ 3 และ 4 ของระเบียบย่อยที่เกี่ยวกับแบบवादตามการยื่นคำขออนุญาตที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา 42 ข้อ 1 ของกฎหมายเก่า และ

สำหรับข้อกำหนดของ 2 ข้อก่อนเกี่ยวกับการถมที่ที่กระทำโดยผู้ที่ยื่นขอและได้รับอนุญาตตามมาตรา 42 ข้อ 1 ของกฎหมายเก่าให้นำมาใช้บังคับได้โดยอนุโลม สำหรับกรณีนี้ให้เปลี่ยนคำว่า "มีคำสั่ง" ในระเบียบย่อยข้อ 3 เป็น "ร้องขอ" สำหรับการนำมาใช้ให้เหมือนเดิม

ระเบียบย่อย (กฎหมายที่ 67 วันที่ 1 กรกฎาคม 2518)

(กำหนดวันใช้บังคับ)

มาตรา 1 กฎหมายนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่งของรัฐบาลในขอบเขต ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี โดยเริ่มนับตั้งแต่วันที่ประกาศ (ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน ของปีเดียวกัน โดยคำสั่งของรัฐบาลปี 2518 เลขที่ 305

ระเบียบย่อย (กฎหมายที่ 5 วันที่ 30 มีนาคม 2522)

(กำหนดวันใช้บังคับ)

กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใช้บังคับ (วันที่ 1 ตุลาคม 2523) ของกฎหมายบังคับคดีแห่ง (กฎหมายปี 2522 เลขที่ 4) (มาตรการชั่วคราว) การบังคับคดีแห่งที่ยื่นขอก่อนการใช้บังคับของกฎหมายนี้ การปฏิบัติตามสิทธิจำนองของกิจการและคดีล้มละลายให้ปฏิบัติตามที่เคยทำมา

คำสั่งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการถมผิวน้ำสาธารณะ (ปีไทโพ 11.4.8 พระบรมราชโองการที่ 194) ให้แก้ไขไท 15 โจก 308 โส 16 โจก 855 โส 22 เซอ 334 โส 23 เซอ 166 โส 28 เซอ 126 โส 30 เซอ 47 โส 41 เซอ 90 โส 47 เซอ 431 โส 49 เซอ 56

(การเปลี่ยนและการสืบทอดชื่อที่ยื่นขออนุญาต)

มาตรา 1 ผู้ที่ยื่นขอถมที่สามารถเปลี่ยนชื่อของผู้ขอ โดยให้เขียนชื่อหรือฉายาของผู้ยื่นขอคนใหม่ในคำขอ พร้อมกับหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับผู้ยื่นขอคนใหม่ตามที่กำหนดโดยคำสั่ง และให้ทั้งผู้ยื่นขอคนเก่าและคนใหม่ ลงลายมือชื่อร่วมกัน แล้วยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยให้มีผลตามนั้น

- (2) ในกรณีที่ผู้ยื่นขอถึงแก่ความตาย ให้ผู้เป็นทายาทสืบทอดการยื่นขอของผู้ตายได้ โดยให้ผู้สืบทอดของตนและหัวข้อตามที่กำหนดโดยคำสั่งลงในใบแจ้งแล้วยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน 3 เดือนนับแต่วันที่เริ่มรับมรดกสืบทอด และให้มีผลตามนั้น
- (3) ในกรณีที่มีผู้สืบทอดหลายคนยื่นขอสืบทอดตามที่กำหนดในข้อก่อน ให้ถือว่าเป็นผู้ยื่นขอร่วม
- (4) ในกรณีที่บริษัทที่ทำการล้มเลิกการยื่นขอของผู้เริ่มก่อการ ของบริษัท หรือกรณีที่มีการควบบริษัทและบริษัทที่เหลืออยู่หลังจากการควบบริษัท หรือบริษัทที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังจากการควบบริษัทจะสืบทอดการยื่นขอของบริษัทที่เลิกไปเนื่องจากการควบบริษัทให้ใช้ข้อกำหนดตามข้อ 2 โดยอนุโลม แต่ให้ถือวันที่จดทะเบียนควบบริษัทเป็นวันเริ่มต้นของการยื่นขอ

(การอนุญาตที่จำกัดอาณาเขตของการถมที่)

มาตรา 2 ในกรณีของมาตรา 3 เมื่อได้จำกัดอาณาบริเวณของการถมที่ และสามารถที่จะถมที่เกินกว่านั้นได้ในบริเวณใกล้เคียง ก็ให้ถือตามข้อก่อน

(ลำดับก่อนหลังของการอนุญาต)

มาตรา 3 เมื่อมีกรณีที่สามารถให้อนุญาตแก่การถมที่ในบริเวณติดกันในอาณาเขตแห่งหนึ่งได้ ให้อนุญาตโดยพิจารณาตามหลักที่ว่าจะได้ประโยชน์และประหยัดสูงสุด

- (2) ถ้าไม่มีข้อได้เปรียบเสียเปรียบตามข้อก่อน ให้อนุญาตแก่ผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่อยู่ติดชายฝั่งก่อน และผู้ที่มีความสัมพันธ์อย่างมากเกี่ยวกับการใช้พื้นที่นั้น จากนั้นให้พิจารณาตามลำดับก่อนหลังของวันรับคำขอ
- (3) ให้พิจารณาคำขอต่อไปภายหลังจากที่รับคำขอแรกสุดแล้ว ภายในเวลา 6 เดือน โดยให้สอบถามความเห็นจากหัวหน้าฝ่ายปกครองท้องถิ่น

(การแจ้งประกาศให้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง)

มาตรา 4 อนุโลมให้ใช้กฎหมายว่าด้วยการฉ้อฉลด้านสาธารณสุข มาตรา 3 ข้อ 2 เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับคำขอ ให้เขาแจ้งแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวโดยไม่ชักช้า

ยกเลิกมาตราที่ 5

(เงื่อนไขการอนุญาต)

มาตรา 6 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นอกจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการฉ้อฉลที่กำหนดเงื่อนไขที่พิจารณาเห็นว่ามีควมจำเป็นเพื่อปกป้องส่วนได้เสียหรือผลประโยชน์ของสาธารณะในการอนุญาตให้ถมที่

มาตรา 7 ให้ผู้ที่ได้รับการกำหนดโดยคำสั่งของรัฐบาลตามมาตรา 4 ข้อ 1 เลขที่ 5 ของกฎหมายว่าด้วยการฉ้อฉลด้านสาธารณสุข เป็นนิติบุคคลมีเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ข้างนี้

1. มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อกิจการจำหน่ายและถมที่ดิน
2. รัฐหรือกลุ่มรัฐวิสาหกิจมีส่วนลงทุนอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง ในฐานะให้เงินทุนหรือเงินพื้นฐาน

(ข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรการป้องกันความเสียหายหรือการเรียกร้องค่าเสียหาย)

มาตรา 8 ผู้ที่มีสิทธิตามมาตรา 4 ข้อ 3 ของกฎหมายว่าด้วยการฉ้อฉลด้านสาธารณสุข ภายหลังจากที่มีประกาศตามข้อกำหนดของมาตรา 11 ของกฎหมายฉบับเดียวกันนี้ จะมีสิทธิเรียกร้องให้มีการจัดทำมาตรการป้องกันความเสียหายจากการใช้ฝิวน้ำที่เป็นที่สาธารณะหรือให้มีการชดใช้ค่าเสียหายได้ แต่ถ้ามีเหตุผลพิเศษและได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดอาจไม่เข้าข่ายนี้

(การจัดทำมาตรการป้องกันความเสียหายและการชดใช้ค่าเสียหาย)

มาตรา 9 ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ถมที่จะต้องมีมาตรการป้องกันความเสียหาย และต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้พึงได้รับที่มีสิทธิตามมาตรา 4 ข้อ 3 ของกฎหมายว่าด้วยการฉ้อฉลด้านสาธารณสุข แต่ในกรณีที่มีการประนีประนอมยอมความระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องหรือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับมาตรการ

ป้องกันมีจำนวนสูงกว่าค่าความเสียหายมาก ให้ใช้วิธีชดใช้ค่าเสียหาย

(2) ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการถมที่จะต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา 4 ข้อ 3 ของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ และถ้าได้จัดทำมาตรการป้องกันความเสียหายแล้ว ยังเกิดความเสียหายขึ้นได้อีก ก็จะต้องชดใช้ค่าเสียหายดังกล่าวนี้

(3) การชดใช้ค่าเสียหายหรือมีการมีมาตรการป้องกันนั้น ให้กระทำโดยให้มีความเหมาะสมกับความเสียหายที่เกิดขึ้นตามปกติจากการถมที่

(การทำความตกลงเกี่ยวกับมาตรการป้องกันหรือการชดใช้ค่าเสียหาย)

มาตรา 10 ให้ผู้ได้รับอนุญาตทำการถมที่ปรึกษาทำความเข้าใจในเรื่องมาตรการป้องกันความเสียหายหรือค่าชดใช้ความเสียหายกับผู้มีสิทธิตามมาตรา 4 ข้อ 3 ของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ

(2) เมื่อทำความตกลงกันได้แล้ว ให้ผู้เกี่ยวข้องลงลายมือชื่อร่วมกัน แล้วแจ้งผลของการทำความตกลงนั้นแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน 14 วันนับแต่วันที่ทำความตกลงกันได้

(การยื่นขอคำตัดสิน)

มาตรา 11 ในกรณีที่ไม่มีการทำความตกลงตามมาตรา 10 ก่อนหรือทำความตกลงกันไม่ได้ ให้ผู้ได้รับอนุญาตถมที่ยื่นขอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดให้ทำการตัดสิน

(2) ให้เขียนวัตถุประสงค์และเหตุผลของการยื่นขอให้ทำการตัดสิน ถ้ามีการทำความตกลงกันให้เขียนรายละเอียด ถ้าทำความตกลงกันไม่ได้ให้เขียนสาเหตุแล้วแนบมาด้วย

(การออกหนังสือแสดงความเห็น)

มาตรา 12 เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับคำร้องตามมาตรา 11 ให้ออกหนังสือแสดงความเห็นแจ้งแก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา 4 ข้อ 3 ของกฎหมายว่า

ด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะถึงเนื้อหาของคำร้องและระยะเวลาที่กำหนด แต่ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งได้ ให้ใช้วิธีการปิดประกาศแทน

(2) ในเวลาที่ออกหนังสือแสดงความคิดเห็นภายในระยะเวลาตามข้อก่อน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำตัดสินได้

(การส่งสำเนาของคำตัดสิน)

มาตรา 13 ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องส่งสำเนาของคำตัดสินให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตถมที่ และมีสิทธิตามมาตรา 4 ข้อ 3 ของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะเมื่อได้ตัดสินแล้ว แต่ถ้าไม่สามารถส่งสำเนาของคำตัดสินได้ ให้ใช้วิธีปิดประกาศข้อความของคำตัดสินแทน

(การชดใช้ค่าเสียหายแก่อุปกรณ์เพื่อการใช้ประโยชน์ผิวน้ำ หรืออุปกรณ์ที่จัดให้เป็นการทดแทน)

มาตรา 14 ให้ใช้บังคับมาตรา 8 และมาตรา 9 ข้อ 1 และ 2 แก่กรณีที่ผู้ที่ได้รับอนุญาตถมที่จัดทำอุปกรณ์ หรือชดใช้ค่าเสียหายตามข้อกำหนดของมาตรา 10 ของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะโดยอนุโลม (คำสั่งเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่จัดให้ เป็นการทดแทนหรือการชดใช้ค่าเสียหาย)

มาตรา 15 ผู้ที่เรียกหรืออุปกรณ์ตามข้อกำหนดของมาตรา 10 ของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ หรือการชดใช้ค่าความเสียหาย ให้ทำหนังสือแจ้งความจำนงและเหตุผล ส่งถึงผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อขอให้มีมาตรการตามข้อกำหนดของมาตราดังกล่าว

(2) เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับคำร้องตามข้อก่อน ให้แจ้งแก่ผู้ได้รับอนุญาตถมที่ถึงข้อความของคำร้องและกำหนดเวลาที่ต้องยื่นหนังสือแสดงความคิดเห็น

(3) เมื่อมีการออกหนังสือแสดงความคิดเห็นภายในระยะเวลาตามข้อก่อน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดมาตรการพร้อมกันไปด้วยก็ได้

(4) เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่าคำร้องมีเหตุผลสมควร ให้สั่งผู้ได้รับอนุญาตให้ถมที่จัดทำอุปกรณ์ทดแทนหรือทำการชดใช้ค่าเสียหาย ภายในระยะเวลาตามสมควร และให้แจ้งความนั้นแก่ผู้ที่ยื่นคำร้องด้วย

- (5) ในกรณีที่ไม่มีกรณียื่นคำร้องตามข้อ 1 และผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่า มีความจำเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งให้มีการจัดทำอุปกรณ์ทดแทน หรือให้มีการชดเชยค่าเสียหายได้ตามข้อกำหนดใน 3 ข้อก่อน

(การเรียกเก็บค่าใบอนุญาต)

มาตรา 16 ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจเรียกเก็บค่าใบอนุญาตได้จากผู้ที่ได้รับอนุญาตตามที่ในอัตราร้อยละสามของมูลค่าที่ดินที่ ๗ ถม

- (2) ให้ถือมูลค่าของพื้นที่ ๗ ถมในวันออกใบอนุญาตเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา และการกำหนดมูลค่าที่ดินให้กำหนดโดยผู้ว่าราชการจังหวัด

(การยกเว้นค่าใบอนุญาตสำหรับการถมที่สำหรับสาธารณูปโภค)

มาตรา 17 การถมที่ที่กระทำโดยกลุ่มสาธารณูปโภค การถมที่ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เป็นกิจการสาธารณะโดยไม่หวังผลกำไร เช่น การศาสนา สังคม สิ่งเคราะห์ ศิลปะ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี หรือการถมที่ ซึ่งมีวัตถุประสงค์มุ่งส่งเสริมการใช้ทางด้านเกษตรกรรม จะไม่ถูกเรียกเก็บค่าใบอนุญาต

- (2) โดยยกเว้นการถมที่ ๗ กระทำโดยกลุ่มสาธารณูปโภค ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการใช้สอยที่ดินที่ถมในระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันที่ประกาศมาตรา 22 ข้อ 2 ของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ จะมีการเรียกเก็บค่าใบอนุญาตตามข้อก่อน แต่มูลค่าพื้นที่ถมนั้นให้ถือวันที่มีการเปลี่ยนแปลงวิธีใช้สอยพื้นที่ ๗ ถมเป็นเกณฑ์

- (3) ผู้ที่เปลี่ยนแปลงวิธีใช้สอยพื้นที่ถมตามที่กำหนดในข้อก่อน จะต้องแจ้งเรื่องดังกล่าว แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยไม่ชักช้า

(ผู้เป็นเจ้าของค่าใบอนุญาต)

มาตรา 18 ค่าใบอนุญาตนั้นเป็นรายได้ในท้องถิ่นที่ผู้ว่าราชการจังหวัดรับผิดชอบอยู่ โดยการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมนั้น แต่ในกรณีที่ผู้ควบคุมการทำเรือได้ใช้อำนาจในหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด โดยอาศัยกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะตามข้อกำหนดของมาตรา 58 ข้อ 2 ของกฎหมายเกี่ยวกับการทำเรือ (กฎหมายที่ 218 ปี 2493)

ให้ถือเป็นรายได้ของผู้ควบคุมการทำเรือ ถ้าทั้งผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ควบคุมการทำเรือใช้อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดโดยอาศัยกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ ให้ถือเป็นรายได้ของผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ควบคุมการทำเรือ

(การชำระค่าใบอนุญาต)

มาตรา 19 ค่าใบอนุญาตนั้นจะต้องทำการชำระภายในกำหนด 1 เดือนนับแต่วันที่ มีการอนุญาตให้ถมที่ แต่อัตราครึ่งหนึ่งของค่าใบอนุญาตดังกล่าวนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนภายในระยะเวลาที่จะเสร็จสิ้นการก่อสร้างเพื่อให้ชำระได้

- (2) จำนวนเงินค่าใบอนุญาตและกำหนดเวลาชำระเงินตามข้อยกเว้นในข้อก่อน ให้กำหนดเป็นเงื่อนไขใบอนุญาต
- (3) กรณีเรียกเก็บค่าใบอนุญาตตามข้อกำหนดของมาตรา 17 ข้อ 2 ให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งจำนวนเงินและระยะเวลาที่กำหนดให้ชำระ

ตัดมาตรา 20 ออก

(ข้อกำหนดเกี่ยวกับเวลาการเข้ามา)

มาตรา 21 ห้ามเข้าไปในอาคารสถานที่ตามข้อกำหนดของมาตรา 14 ของ กฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะในช่วงเวลาหลังตะวันตกดิน ถึงก่อนเวลาตะวันออกขึ้นถ้าไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ครอบครอง

ตัดมาตรา 22 ออก

(ระยะเวลาของการแจ้งหรือปิดประกาศเรื่องการเข้าไปในสถานที่หรือการใช้ชั่วคราว)

มาตรา 23 ให้แจ้งหรือปิดประกาศเรื่องการเข้าไปในสถานที่หรือการใช้ชั่วคราว ตามข้อกำหนดของมาตรา 14 ข้อ 3 ของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ ผิวน้ำสาธารณะ ล่วงหน้าอย่างน้อย 3 วัน

(การอนุญาตให้มีการโอนสิทธิการถมที่)

มาตรา 24 เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดอนุญาตตามมาตรา 16 ของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ หรือรับแจ้งตามข้อกำหนดของมาตรา 20 ของกฎหมายฉบับเดียวกัน ให้ทำการประกาศหัวข้อที่กำหนดโดยคำสั่งยกเลิกมาตรา 25

(การใช้ที่ดินก่อนการอนุญาตเสร็จสิ้นการก่อสร้างที่ไม่ต้องขออนุญาต)

มาตรา 26 การก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างชั่วคราวที่ง่าย ๆ ตามข้อกำหนดของมาตรา 23 แห่งกฎหมายถมที่ผิวน้ำสาธารณะ

(การใช้ที่ดินก่อนการอนุมัติการเสร็จสิ้นการก่อสร้างที่ไม่ต้องมีการขออนุญาต)

มาตรา 27 พื้นที่ ๆ ถมตามข้อยกเว้นของมาตรา 24 ข้อ 1 ของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ ให้ตกเป็นของกลุ่มสาธารณูปโภค ยกเว้นพื้นที่ ๆ มีความจำเป็นสำหรับประเทศ

(2) การสังกัดตามข้อกำหนดของข้อกำหนด ให้เป็นไปตามเงื่อนไขการอนุญาตให้ถมที่ผิวน้ำสาธารณะของผู้ว่าราชการจังหวัด

(การได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ของกลุ่มสาธารณูปโภค)

มาตรา 28 ให้กลุ่มสาธารณูปโภคได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในพื้นที่ที่ถมที่สามารถระบุได้ว่า เข้าข่ายข้อกำหนดของมาตรา ก่อนในวันประกาศตามมาตรา 22 ข้อ 2 ของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ

(การจำหน่ายหรือให้ที่ดินของรัฐเพื่อสาธารณประโยชน์)

มาตรา 29 ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตถมที่ เพื่อทำเป็นที่ดินของรัฐที่อุทิศให้สาธารณประโยชน์ เพื่อการใช้สอยร่วมกัน ถ้าที่นั้นไม่ใช้แล้วเนื่องจากการจัดสร้างสิ่งปลูกสร้าง หรืออุปกรณ์เพื่อการใช้งานอย่างเดียวกันหรือชนิดเดียวกัน ในฐานะที่ดินของรัฐโดยมอบให้แก่รัฐโดยไม่คิดมูลค่า เฉพาะในกรณีนี้ อาจมีการจำหน่ายที่ดินที่ถมแก่ผู้ที่ได้รับอนุญาตถมที่โดยไม่คิดมูลค่าก็ได้

- (2) ยกเว้นกรณีตามข้อก่อน สำหรับที่ดินของรัฐที่ไม่ใช่แล้วเนื่องจากการก่อสร้างที่เกี่ยวกับการถมที่ เพื่อเป็นที่ดินของรัฐ อาจมีการจำหน่ายแก่ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการถมที่ได้โดยเสียค่าตอบแทน
- (3) ที่ดินของรัฐตาม 2 ข้อก่อน จะรวมถึงทางน้ำไหลหรือฝั้วน้ำที่เป็นส่วนหนึ่งของกรรมสิทธิ์ของรัฐด้วย

(การอนุญาตให้ในกรณีทั่วประเทศเป็นผู้ทำการถมที่)

มาตรา 30 ให้ใช้คำสั่งนี้โดยอนุโลมภายในขอบเขตที่อนุโลมใช้ตามมาตรา 42 ข้อ 3 ของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ฝั้วน้ำสาธารณะ ในกรณีที่ประเทศเป็นผู้ทำการถมที่

(การโอนพื้นที่ถมที่เป็นของรัฐให้แก่กลุ่มสาธารณูปโภค)

อนุโลมให้ใช้มาตรา 31 สำหรับมาตรา 27 ข้อ 2 และมาตรา 28 แก่การที่จะโอนพื้นที่ถมที่ทำการถมโดยประเทศให้แก่กลุ่มสาธารณูปโภค เพื่ออุทิศให้แก่สาธารณประโยชน์เมื่อมีความจำเป็น

(หัวข้อการอนุญาตของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ)

มาตรา 32 สำหรับการอนุญาตที่ระบุทางซ้ายมือ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดขออนุมัติจากรัฐมนตรีกระทรวงก่อสร้าง ถ้าอยู่ในบริเวณท่าเรือให้ขออนุญาตจากรัฐมนตรีคมนาคม

1. การอนุญาตให้ถมที่ในแม่น้ำลำคลองที่ระบุโดยรัฐมนตรีกระทรวงก่อสร้าง
2. การอนุญาตให้ถมที่ในฝั้วพื้นที่ที่อยู่ในบริเวณปากแม่น้ำ ที่กล่าวไว้ในข้อก่อน หรือในบริเวณฝั้วน้ำในกระแสน้ำไหลของแม่น้ำดังกล่าว แต่ถ้าการถมที่ตั้งกล่าวไม่ทำให้เกิดผลกระทบอย่างมากมายต่อแม่น้ำดังกล่าว ก็ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามนี้
3. การอนุญาตให้ถมที่ในบริเวณท่าเรือที่กำหนดเป็นท่าเรือประเภทใด โดยรัฐมนตรีคมนาคม และการถมที่ในบริเวณท่าเรือที่ถูกกำหนดเป็นท่าเรือประเภทใดก็ตาม โดยเฉพาะเมื่อการถมที่นั้นจะมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการใช้ท่าเรือ
4. การอนุญาตที่จะมีผลกระทบอย่างมากต่อทางน้ำ ทางไหลของทะเลสาบ

กระแสน้ำ หรือความลึกของน้ำ หรือการเดินเรือ และจอดเรือของเรือต่าง ๆ เมื่อมีการถมที่ในช่องแคบ การเจาะทางเดินหรือทางน้ำไหลอื่น ๆ

5. การอนุญาตให้มีการถมที่ที่มีพื้นที่บริเวณที่จะถมเกินกว่า 50 เอเคเตอร์

(การถมที่ที่จำเป็นจะต้องคำนึงถึงการรักษาสภาพแวดล้อม)

มาตรา 32 (2) การถมที่ที่กำหนดโดยคำสั่งของรัฐบาลตามมาตรา 47 ข้อ 2 ของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ และมีพื้นที่บริเวณที่จะถมเกินกว่า 50 เอเคเตอร์ ให้ถือว่ามีความจำเป็นจะต้องได้รับพิจารณาเป็นพิเศษเกี่ยวกับการรักษาสภาพแวดล้อม

(กรณีก่อสร้างอุปกรณ์แบบถาวรเพื่อแบ่งเขตผิวน้ำที่เป็นของสาธารณะ)

มาตรา 33 กรณีที่อนุโลมใช้กฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ โดยข้อกำหนดของมาตรา 50 ของกฎหมายดังกล่าว มีกรณีดังต่อไปนี้

1. การก่อสร้างสถานเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

2. การสร้างอุ้ตต่อเรือแบบแห้ง

(2) ให้ใช้คำสั่งนี้โดยอนุโลมแก่กรณีในข้อข้างต้น

(ความรับผิดชอบร่วมในหน้าที่ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตมีหลายคน)

มาตรา 34 ถ้าผู้ได้รับอนุญาตให้ถมที่มีจำนวนหลายคน ภาระรับผิดชอบในหน้าที่ของผู้ได้รับอนุญาตที่ตามข้อกำหนดของคำสั่งนี้จะต้องกระทำร่วมกัน

(การใช้อำนาจในหน้าที่ร่วมกันของผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่อาณาเขตการก่อสร้างอยู่ในเขตของหลายจังหวัด)

มาตรา 35 กรณีที่อาณาเขตของการถมที่อยู่ในเขตของหลายจังหวัด หัวข้อที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการถมที่ให้กระทำร่วมกันโดยผู้ว่าราชการจังหวัดที่เกี่ยวข้อง แต่ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ได้เสียของจังหวัดหนึ่งจังหวัดเดียวเท่านั้นก็ไม่อยู่ในข่ายนี้

ระเบียบย่อย

คำสั่งนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ใช้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ (วันที่ 10 เมษายน ไทโช 11)

ระเบียบย่อย (โจก 853 วันที่ 15 กันยายน 2484)

ระเบียบย่อย (เชอ 334 วันที่ 31 ธันวาคม 2490)

มาตรา 14 ให้ใช้คำสั่งของรัฐบาลนี้ตั้งแต่วันที่ใช้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการ
จัดตั้งสถาบันการก่อสร้าง (วันที่ 1 มกราคม 2491)

ระเบียบย่อย (เชอ 166 วันที่ 1 กรกฎาคม 2491)

คำสั่งของรัฐบาลนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศ และให้ใช้ตั้งแต่วันที่ใช้บังคับ
ของกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งกระทรวงการก่อสร้าง (วันที่ 10 กรกฎาคม
2491)

ระเบียบย่อย (เชอ 126 วันที่ 28 กรกฎาคม 2496)

คำสั่งของรัฐบาลนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ใช้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ (1 สิงหาคม
2496)

การแบ่งสรรค่าใบอนุญาตที่เกิดจากการอนุญาตให้ถมที่ โดยอาศัยข้อกำหนดของ
กฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะที่มีก่อนการใช้คำสั่งของรัฐบาลนี้บังคับให้
เป็นไปตามที่เคยปฏิบัติกันมา

ระเบียบย่อย (เชอ 47 วันที่ 31 มีนาคม 2498)

(กำหนดวันใช้บังคับ)

มาตรา 1 คำสั่งของรัฐบาลนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ใช้บังคับของกฎหมายฉบับนี้
(วันที่ 1 เมษายน 2498)

ระเบียบย่อย (เชอ 90 วันที่ 31 มีนาคม 2509)

คำสั่งของรัฐบาลนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2509

ระเบียบย่อย (เชอ 431 วันที่ 1 ธันวาคม 2515)

(กำหนดวันใช้บังคับ)

คำสั่งของรัฐบาลนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ใช้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ (วันที่ 20
ธันวาคม 2515)

ระเบียบย่อย (เชอ 56 วันที่ 18 มีนาคม 2517)

(กำหนดวันใช้บังคับ)

คำสั่งของรัฐบาลนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ใช้บังคับของกฎหมายฉบับที่แก้ไขบางส่วนของ
กฎหมายว่าด้วยการถมที่ผิวน้ำสาธารณะ (วันที่ 19 มีนาคม 2517)

ประวัติผู้เขียน

นางสาววัลลยา โทศลภิตย์ เกิดที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 5
 ธันวาคม 2505 สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากคณะนิติศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2528 และสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตไทย
 จากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาในสมัยที่ 38 เมื่อปี พ.ศ. 2529
 ปัจจุบันเป็นพนักงานกฎหมาย ส่วนนิติการ ประจำฝ่ายกฎหมาย ธนาคารกรุงไทย
 จำกัด สำนักงานใหญ่

